

Verzoekschrift tot hoger beroep op tegenspraak

Heden, 31 oktober 2010

Aan de Heer Eerste Voorzitter, Dames en Heren Kamervoorzitter en Raadsheren bij het Hof van Beroep van en te Gent,

Vertoont U edele :

De Heer Jean Marc VAN BELLE, vrije beroeper (fiscaliteit, boekhouding + fraude-audit, volgde ook opleiding gerechtsdeskundige UGent+journalistiek), handelaar (internet-specialist), sinds kort ook OCMW-raadslid te Kortrijk en rechtskundig assessor Vlaamse Journalistenvereniging (juridisch adviseur) dankzij vele rechtsprocedures waarin ik op verdediging was aangewezen in vechtscheiding met kortgeding op vals psychologisch attest en compleet fictief inkomen (vermeende fraude van 512% die na grondige controle 0,00% bleek te zijn en nu als gewijzigde omstandigheid wordt voorgelegd in rolnr. 2009/RK/327)
wonende te 8510 BELLEGEM, Straatje 21, ondern.nr. 0525.505.418

Appellant zonder raadsman in persoon (wegens DAVO-alimentatie-achterstand van meer dan 54.000 EUR door belachelijk kortgeding op fictief inkomen van 512% fraude van 24/03/2005, weerlegd via grondig onderzoek en verzoek tot taxatie van ambtswege waarna bekend werd dat het hier een juridisch 'strategie' betrof¹ en deze werd ingetrokken ter rechtzetting in afwachting via dit kortgeding of het proces ten gronde)

dat appellant/verzoeker hierbij hoger beroep instelt bij de 11de kamer met een rechter tegen het vonnis op tegenspraak gewezen op 07/10/2010 in de zaak gekend onder nr. 10/1353/A maar die volgens mij moest gevoegd worden met 04/420/C rechtsprekend ten gronde op EOO in eerste aanleg te Kortrijk, tussen verzoeker, als verweerder op hoofdvordering - eiser op tegenvordering.

en

LANGEDOCK Veerle Anna Andrea, logopediste,
geboren te Kortrijk op 20 juni 1966,
sinds haar woonstverlating op 11/11/2004 (waarvan PV door gerechtsdeurwaarder Luc BECKERS)
eerst bij haar moeder inwonende te 8560 Wevelgem-Moorsele, C. Gezellestraat 42, en in 2010
verhuisd naar Kraaimeers 45, 8560 MOORSELE
vertegenwoordig door en pleitende:
Meester Jacques TREMMERY, advocaat
wonende te 8930 Menen, Ieperstraat 116
als eiser op hoofdvordering - verweerder op tegenvordering,
thans geïntimeerde

Dat onderhavig verzoekschrift door de Heer griffier aan de geïntimeerde en aan haar raadsman bij gerechtsbrief zal worden ter kennis gebracht onder meer bij toepassing van artikel 1056.2 G.W. uiterlijk de eerste werkdag nadat het is neergelegd. In voetnoot wordt volledigheidshalve verwezen naar verwante dossiers die van invloed kunnen zijn voor de rechtspraak in huidige zaak.

Er wordt meteen ook expliciet verwezen naar art. 1057, 8 (vermeldingen in akte van hoger beroep), art. 1061 (verklaring van verschijning) en art. 729 GW (schriftelijke verklaring van verschijning) ter volledigheid en ten einde nietigheid van dit verzoek te vermijden en een uitgebreid pleidooi ten gronde te bekomen, bij voorkeur zelfs een tegensprekelijk debat te organiseren.

Dat geïntimeerde hierbij tevens gehouden is

OM TE VERSCHIJNEN VOOR :

en ter openbare zitting van HOF VAN BEROEP TE GENT, 11de KAMER, zetelende met een rechter in haar gewone gehoorzaal in het Gerechtshof Koophandelsplein 23 te 9000 Gent,

op donderdag 02 december 2010 om 9 uur.

en dit overeenkomstig de artikelen 1061 G.W., dat als volgt bepaalt :

"De verklaring van verschijning van gedaagde in hoger beroep geschiedt op de zitting, onverminderd de mogelijkheid van schriftelijke verschijning in toepassing van artikel 729 Ger. W."

TENEINDE :

Dat onderhavig beroep wordt ingesteld tegen voormelde beschikking en alle beschikkingen ervan om de hiernavolgende redenen.

Kern in dezer is dat dit beroep diende te worden ingediend, omdat er gigantisch veel schade werd aangericht na een verzoekschrift tot verzoening door een valse dagvaarding op overspel en grof geweld (oud art. 229 en 231 B.W.) waar in deze zaak ten gronde (nieuwe EOO van 2010 NAAST de dagvaarding echtscheiding op grove fout van 2004!) leidde tot een kortgeding waarin zelfs correctioneel ZONDER schuldvraag 12 maanden gevangenis werd geëist tegen appelllant. Indien appelllant immers geen beroep zou aantekenen tegen huidig schrijven, is de kans dat het beroep 2009/RK/327 ongeldig verklaard ("zonder voorwerp") omdat op dit moment ook nog de originele zaak ten gronde loopt onder nr. 04/2103 dat ook in Gent te Beroep op 22/10/2009 zich nog uitsprak met arrest 2006/AR/2663 dat verweerster inderdaad haar toevlucht mocht nemen tot getuigenverhoor maar... haar staart introk en dit arrest plots aan de kant schoof met deze dagvaarding in EOO daarna! Dit maakt de procedure gigantisch hilarisch, maar telkenmale ontwijkt men nu de vraag naar de gigantische financiële schade waarmee verweerder moedwillig appelllant in financiële armoede stortte en 900 EUR onderhoudsgeld liet opleggen, waar een klein kind zonder rekenmachine WEL begrijpt dat 900 EUR bij een bewezen inkomen van 1200 EUR netto inkomen waarbij de man ook 700 EUR hypotheek en beide door de vrouw opgenomen kaskredieten alleen verder zou moeten aflossen, geen waanzin is in hoofde van de man, maar mathematische waanzin in hoofde van de kortgedinguitspraak en men zich verstopt onder een 'vals gezag van gewijsde' van een kortgedingbeschikking, die immers haar gezag verliest door de tegenstrijdigheid van de uitspraken ten gronde die wel degelijk vaststellen dat de man zijn onschuld bewezen heeft (waar het normaal omgekeerd is, maar als boekhouder-fiscalist is de man wel gewoon om met omgekeerde bewijslast te werken).

I. FEITEN EN VOORAFGAANDEN

De feiten en voorafgaanden zijn niet 100% relevant, en worden overgenomen ter informatie, maar in eerste instantie voor de agendering mag u meteen naar blz. 26 gaan voor de essentie.

De informatie hierachter is eigenlijk ter info en ter duiding, voor het geval u 'mijn proza' wel wil .

Verzoeker is zeer enthousiast op 24.02.1989 in het burgerlijk huwelijk getreden met Mevrouw Veerle LANGEDOCK voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Wevelgem en op 12/05/1989 in het kerkelijk huwelijk. Uit dat huwelijk werden drie (prachtige en zoals de vader goed tot hoogbegaafde²) kinderen geboren:

- Floris, geboren op 3.10.1992.
- Marieke, geboren op 27.07.1995 ;
- Stientje, geboren op 28.07.2001 ;

De echtelijke woning bevindt zich te 8510 Bellegem, Straatje 21.

Op 11.11.2004 verliet Mevrouw LANGEDOCK eenzijdig en zonder opgave van een reden.

Op 12.11.2004 dient Jean Marc VAN BELLE bij de vrederechter een verzoekschrift tot verzoening in. Hij deelt dit dezelfde dag mee aan zijn echtgenote.

Dus tot hier de uitermate idyllische en rustige fase. Daarna volgt een regen van juridische aanvallen van de moeder, VL (Veerle Langedock) en een (overdreven?) christelijke verdediging van de vader JMVB (Jean Marc VAN BELLE) die verder als 'appellant, vader of JMVB' wordt afgekort. De schrijfstijl in 'ik' is ongebruikelijk, maar is soms nodig om het onderscheid te maken met zaken die deels persoonlijk deels zakelijk zijn.

- **11/11/2004** Echtgenote neemt volledige inboedel (op slaapkamer marieke en versleten zetel en kleine TV mee) mee met drie camions en zeven man³. Vastgesteld door gerechtsdeurwaarder Luc Beckers die toen in de ouderraad van de school van de meisjes samen met de vader zetelde en zich daardoor die dag kon vrijmaken terwijl de man in Brugge aan het werk was.
- **12/11/2004** 'Verweesde' echtgenoot JMVB dient, na een hele nacht wenend op de grond door te brengen, een verzoekschrift in ter verzoening, vredegerechtprocedure 04A675. Hij beseft ook dat zijn wereld in stort.
- **16/11/2004** dagvaardt de advocaat van de echtgenote VL gelijktijdig in kortgeding als ten gronde voor echtscheiding op grove fout met in de dagvaarding o.a. de woorden "... dat verzoekster zich verplicht zag, na een vruchteloze poging om tot een akkoord over een echtscheiding door onderlinge toestemming te komen, het echtelijk dak te verlaten teneinde vooral voor de kinderen maar ook voor zichzelf een wat rustiger leefklimaat te bekomen" (...) "(zij) vordert dat de echtscheiding in haar voordeel zou worden uitgesproken".
- Pikant detail: Die dagvaarding gebeurt nadat appellant eerlijk per mail de advocaat dezelfde dag van het verzoekschrift (12/11/2004) bij de vrederechter op de hoogte brengt (de energie en werkkraft van appellant is zeer hoog doordat veel van zijn zeven broers hoogbegaafd waren en hij niet, waardoor hij veel harder leerde te werken; vastgesteld in samenwerking met erkend psychologen die de man veel wijsheid bijbrachten over zijn zwakke en sterke punten).
- Zaak ten gronde draagt rolnummer 04/2103/A, maar wordt handig op de rol geschoven doordat de oorspronkelijke advocaat Patrick Vergote voor de ogen van de zichzelf verdedigende man de zaal weglucht omdat hij 5 minuten te laat in de zaal was (hij was toen aan het begin van zijn 'stage' over rechtszaken en zat in de foutieve kortgedingzaal). Deze zaak heeft pas jaren later een tussenvonnis nadat appellant zowel in eerste aanleg als in beroep de agendering moest vragen aan de rechtbank zelf en het tussenvonnis wordt bevestigd in die zin dat de opwerping van appellant dat hij nu toch al voldoende bewezen 'onschuldig' is na o.a. een vernietigd 'eenzijdig verzoekschrift' waarin zelfs psychologen en alle Bellegemse burens zich borg stelden voor de integriteit van appellant, toch nog mag aangevuld worden met een getuigenverhoor (zaak 2006/AR/2663).
- Zaak kortgeding draagt rolnummer 04/420/C.

Bepaalde zaken lopen door elkaar in het begin.

- Ondanks de eerste poging de vrederechter onbevoegd te verklaren, laat deze zich niet doen en de hoederechtregeeling verglijdt al snel naar een bilocatieregeling terwijl de man zich in spoedtempo aanpast qua werkuren overdag naar zuivere bilocatieregeling (zelfstandige, maar had altijd al het merendeel van de opvoeding voor zijn rekening genomen en had nooit een weekend gewerkt waar de vrouw nog steeds de zaterdag en ook de avonden in de week meestal werkt door haar functie met kleine kinderen in het revalidatiecentrum).

- Geschiedkundig van belang is bijvoorbeeld de regeling geldig in maart 2005 door vrederecht 04A675 bijgevoegde regeling (rood = kinderen bij vader = helft maand) waardoor de kinderen aanwezig konden zijn op de initiële zaak (zie verklaring Floris later, hebben de waanzin van de advocaat in kwestie in zijn 'toneelstuk' meegemaakt en dat zal hun leven lang blijven doorwerken omdat ze uit de zaal werden gezet NADIEN). De zoon is intussen 17 en houdt er echt niet meer van de zaal gezet te worden, hoewel dat opnieuw gebeurde in de correctionele zaak en ook in dit kortgeding opnieuw, terwijl hij moest gehoord worden.
- Op donderdag **10/03/2005** komt het kortgeding voor en daar ontstaat een zeer bizarre situatie die deels oorzaak is van de complete breuk nu tussen zoon en moeder en daarom ook de kern uitmaakt van dit beroep in 2009: De advocaat gaat con brio te keer over de 'onmogelijke relatie tussen vader JMVB en zijn zoon Floris'. Na het besluit merkt de vader droogjes op dat Mr. Tremmery in zijn furie niet gemerkt heeft dat alle drie kinderen in de zaal zaten en Floris - zoals in besluiten gevraagd werd - meteen kan repliceren op zijn schouwtoneel. Advocaat Tremmery wordt even lijkleek, maar herneemt zich en laat de kinderen de zaal uitzetten. Beeldt u zich in de plaats even van deze zoon die eenzelfde intelligentieniveau heeft als de meeste rechters, wat dit voor impact heeft als men zich baseert in dezer op zaken die al snel bewezen onjuist en vooral gemanipuleerd blijken te zijn. Intussen werden de tegenslagen echter vrij goed verwerkt door vader en zoon en plannen ze reeds op termijn misschien samen verder te studeren aan diverse universiteiten om op een termijn van 15 à 20 jaar briljante wetenschappers te worden.

Beschikking 04A675 01/02/2009

Omljnd = vader

M	D	W	D	V	Z	Z
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

- **24/03/2005:** een irrationele en financieel totaal onmogelijke beschikking van rechter Pieters volgt, die alle blijkbaar noch van feitenherleiding noch van relatie veel kaas blijkt gegeten te hebben. Want deze beschikking (geen vonnis zoals ik diende op te merken) vermeldt:

"De heer Jean Van Belle vordert een bilocatieregeling, waarbij de kinderen een week bij hem verblijven en een week bij mevrouw Langedock met een wissel op vrijdagavond aan de schoolpoort en tijdens de schoolvakanties zal de ouder de kinderen komen ophalen bij de ouder waar zij die week verbleven hebben.

Mevrouw Langedock verzet zich tegen een bilocatie regeling, gezien er aanwijzingen zijn dat dit niet in het belang is van de kinderen, die geen goede band hebben met hun vader. Vooral het oudste kind Floris bij wie ADHD werd vastgesteld in combinatie met hoogbegaafdheid en het middel Relatine kreeg voorgeschreven zou het moeilijk hebben met de vader - zoon relatie en zou door zijn vader als een probleemgeval behandeld worden en dit als dusdanig sterk ervaren."

In het kortgeding staat verder ook: "...waar de heer Van Belle een vermoedelijk inkomen zou hebben van 6.000 EUR. Daartegenover stelt de heer Van Belle verwijzend naar de aanslagbiljetten inzake de personenbelastingen 2002-2003 slechts over een belastbaar inkomen te beschikken van 980,18 EUR, terwijl hij verder dient in te staan voor de afbetaling van de leningen, zodat de toekenning van de gevorderde onderhoudsbijdragen financieel niet te realiseren valt."

In het besluit komt ook nog een zeer ludieke reden, namelijk "Rekening houdend met de beschikbare gegevens en de fiscale weerslag van de onderhoudsbijdragen, wordt haar [VL] een onderhoudsbijdrage toegekend van 400 euro per maand." Deze beschikking is ridicul om de reden dat het aanslagbiljet vermeldt dat het gezin aantoonde dat elk van de echtgenote in de laagste belastingschijven valt waar geen fiscaal voordeel te genieten valt en de aftrek van het beroepsgedeelte van de woning reeds het fiscale voordeel uitmaakt in hoofde van

de man, daar deze die hypotheek verder dient af te lossen in hetzelfde besluit. We hebben hier duidelijk te maken met een wereldvreemde rechter die nauwelijks weet wat fiscaliteit inhoudt of enkel aan de schijf van haar eigen personenbelastingen denkt. In huidige beschikking werd intussen een fiscaal onderzoek beëindigd dat de werkelijke aangifte van AJ 2005 IJ 2004 integraal BEVESTIGT naar waarheid. **Maar dit wordt in punt 6. van de**

beschikking waartegen beroep wordt aangetekend, compleet omgekeerd genoteerd: Dat de taxatie net zou bevestigd zijn in het voordeel van de uitspraak, terwijl het omgekeerde waar is!

Tot slot staat er ook nog omtrent Floris in dit eerste kortgeding van 24/03/2005 (Witte Donderdag):

"Bepalen dat Floris zal gehoord worden omtrent de op te leggen omgangsregeling op 13 april 2005 om 14.00 uur in lokaal 36 (gelijkvloers)."

Beschikking 04A675 01/02/2009

Omljnd = vader

M	D	W	D	V	Z	Z
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Ook het document van de 'zichtrekening 001-2098681-65 VAN BELLE-LANGEDOCK' waarin deze evolueert van +5.155,89 EUR op 31/12/2003 naar -7.030,46" blijkt onbegrijpelijk door de rechter, betekent dat zij het verschil niet kent tussen de aankoop van een wagen op afbetaling en een wagen cash betaald, of het verschil tussen uitgaven, inkomsten en... zuivere cash-flow.

- Zeer relevant: Rechter E. Vervaeke merkt op 28/08/09 voor de eerste maal eindelijk op dat er GEEN hoederegeling in deze kortgedingbeschikking is m.b.t. Floris, dus dat die al sinds 2005 'vrij' is. De problematiek aangehaald door rechter E. Vervaeke behoort tot de problematiek die tot huidige kortgeding tot wijziging van de hoederegeling leidt, zie infra.
- Op 13/04/2005 krijgt de rechter een onthutsend onderhoud met de zoon, dat de zoon zich nog steeds herinnert qua partijdige vraagstelling omdat hij geen enkele vraag kreeg naar het gedrag van zijn moeder⁴ en enkel negatieve vraagstelling naar zijn vader toe. Daarin verklaart hij uiteindelijk **"Ik zie mijn papa graag en ik wil samen met mijn papa zijn."** Er komt geen aanpassing, merkt rechter E. Vervaeke zeer spitsvondig op bij zijn afwijzing van een eenzijdig verzoekschrift.
- Vanaf dan worden de procedures heftisch. Omdat de man ook elke tussenstap op internet publiceert⁵, stelt ook de advocaat en het boekhoudersinstituut beschermingsprocedures in om deze publicaties te laten verbieden, wat de financiële situatie natuurlijk niet verbetert (een eerlijke mens zwijgt namelijk niet, ook niet als hij met de dood zou bedreigd worden, intelligente mensen zijn dus extra dom op dit vlak maar dat is logisch, want echt slimme mensen op alle vlakken bestaan niet). Het gerecht kan hier duidelijk zelf ook niet goed mee om, als ze zien dat alle besluiten op internet via beveiligde of soms onbeveiligde mappen beschikbaar worden gesteld (wat binnen 10 jaar evident zal zijn), en het gaat van kwaad naar erger. Op advies van de rechtbank neemt hij voor de beroepsprocedure tegen het kortgeding advocate Martine Van Elslander uit Brugge, maar ondanks de afspraak dat hij maximaal 2.000 EUR kon lenen bij zijn moeder hiervoor rekende deze al snel 4.000 EUR en moest appellant 'STOP' roepen. Na de afhaling van 5.000 EUR extra van de spaarrekeningen van de drie kinderen naar de rekening van de moeder twee maanden voor dat de echtgenote de woonst verliet, waren er 0,00 EUR spaargelden meer en de zichtrekeningen waren enkel de kaskredieten van -12.500 bij Fortis en -8.000 EUR bij Fortis die zo werden 'achtergelaten' door de echtgenote (naam Fortis-rekening 001-2098681-65 op 31/12/2003 is expliciet VAN BELLE - LANGEDOCK; Dit kaskrediet werd overigens getekend door beide echtgenoten vlak voor de geboorte van Stientje op 27/07/2001 om een moeilijke periode te overbruggen zonder dat dit ten koste van de opvoeding van het laatste 'snoepkindje' zou gaan en beide echtgenoten er maximaal tijd zouden kunnen in stoppen, wat ook gebeurde.
- 28/04/2005: beslagneming door Gerhanko omdat men niet gelooft dat appellant zoals hij voorspelde (boekhouder-informaticus) dat hij niet EN het onroerend goed kan aflossen EN 900 EUR alimentatie met een netto wedde van 1200 EUR gemiddeld, die nog zakt doordat de kinderen niet meer ten laste zijn. De man is eigenlijk blij dat Gerhanko nog eens expliciet komt vaststellen dat het hele huis leeggeplukt werd en er zelf geen televisie-aansluiting meer is en de brandverzekering ook werd opgezegd. De beslagneming vermeldt de stereo-installatie en de Ikea-bureaus en het enige van waarde is de... lichte camionette met meer dan 215.000 km op de kilometerteller. Ook de gerechtsdeurwaarders zelf, die de man kennen vanuit zijn beroepshoedanigheid als boekhouder-fiscalist die fraudeurs zwaar aanpakte en ijzersterk stond omdat hij nooit één frank zwart presteerde (fiscaal was er met dit inkomen en drie kinderen ook nooit noodzaak toe, denk aan de feitelijke toestand!), zeggen dat ze dit soort situaties meer en meer zien, maar dat ze onmachtig staan en 'ook maar in opdracht handelen'.
- De advocate tekent samen met appellant derdenverzet aan, maar de man stelt voor dat de wagen voor hem en de kinderen met 215.000 km zeer veel waarde heeft en staft met www.2dehands.be dat niemand meer dan 2.500 EUR biedt maar de moeder 4.150 EUR maximaal wil geven voor die auto. De rechter van koophandel stelt op 06/06/2005 hoort mijn verweer dat ik zonder wagen geen enkele beroepsinkomst meer kan realiseren en stelt

⁴ Die wel altijd choleriek geweest is; zie ook PV019622/09 uit het correctioneel dossier waarin ze in de wachtsaal van de politie Kortrijk op 15/08/09 alles overhoop smijt en ook zo bevestigd wordt in de PV's van de zoon Floris bij de poging tot kidnapping van hem de dag erna op 16/08/2009 in de loop van het kortgeding.

⁵ Appellant is een vrij begaafde internetpionier in België en werkte al sinds de jaren '80 met mainframes en de voorlopers van Internet en heeft ook al wat internetprocessen achter de rug - normaal voor wie eerst zijn nek uit steekt in een landschap dat de vrije beroepers nu pas ontdekken en aanvaarden; zie ook informatisering van het gerecht en digitale neerlegging stukken België versus buurlanden.

expliciet de vraag aan Maaïke Tremmery *"Dat bij elke echtscheiding toch de mensen verarmen en of het hier de bedoeling was deze man kapot te maken?"* Zeer mooi voor de rechtbank notuleer ik het antwoord van M. Tremmery *"dat de rechter niet kan weigeren want dat de wet stelt dat elk bedrag boven de 100.000 BEF beroepsgoederen niet voor verzet vatbaar was."* Ik dacht toen al dat ik niet graag in de schoenen van Maaïke Tremmery zou staan want dat het gebruikelijk is dat dit soort dingen snel op het internet door mij worden verspreid zoals zij zelf hun 'roman' *"Kom op mijn schoot"* publiceerden waarin zij en haar vader overspel als 'liefde voorstellen' en de schuld van ontrouw steken op de te brave maar niet in pornovideo's geïnteresseerde brave echtgenote en hun geslachtsdelen achternalopen en daarbij nog eens hun advocaatfunctie misbruiken (lees maar eens blz. 18 en 19 over vader en met naam Maaïke genoemde dochter Tremmery en waarin Jacques Tremmery nu ook officieel naar buiten komt met zijn anekdote die hij ook in zijn lessen vertelde waarbij hij zijn cliënt *"toch letterlijk door de gang sleepte, de deur uit. Het dossier werd hem achterna gegoooid en de bladeren dwarrelden door de straat"*.

En verder ook nog: (de advocaat) *"schiep er duidelijk genoeg in dat dit gebeuren ietwat tot een mythe uitgroeide."*

- Bij gebrek aan een bod ging de rechter dus akkoord dat mijn moeder de wagen kocht en deze zo in de familie kon blijven. Toen ik nogmaals Maaïke Tremmery de vraag stelde *"als ik een 2dehands camionette zou kopen, zij deze ook in beslag zouden nemen"* was het antwoord weer zodanig grof *"ja, tot u betaalt!"* dat de rechter tussen zijn tanden prevelde dat er formules waren waarbij men geen eigenaar is. Natuurlijk weet ik als boekhouder dat leasing geen financieel voorschot behoeft en meestal de voorbode is van bedrijven die richting faillissement gaan of de grote man willen uithangen zonder vermogend te zijn en zo nu meer en meer in handelonderzoeken terecht komen. Een maandelijkse leasingkost van oorspronkelijk ruim 400 EUR en nu ruim 200 EUR is daarvan het concrete gevolg terwijl Maaïke Tremmery zonder klacht een tuchtrechterlijke klacht kreeg van zowel de zoon als vader omdat ze publiek in het bijzijn van mijn geboortegebouw voor de rechtbank in de correctionele zitting van 02/09/09⁶ boutweg beweerde dat ik *"mij bedrieglijk onvermogend maak"*.
- Men hoeft toch niet verrast te zijn dat iemand met schrijversbloed (en klasgenoot van o.a. meester-schrijver Bart Moeyaert, ex-stadsdichter van Antwerpen) dit plant in uitgaven om op termijn een werkbaardere en rechtvaardigere maatschappij te bekomen.
- **07/07/2005** Tussenstand van vrouw die wegloopt wordt rijk, hondstrouwe brave man ziet zich stukje per stukje richting marginaliteit verschuiven. Het kortgeding gerecht blijkt niet te werken voor zijn geval! Om u een realistisch idee te schetsen van het verloop van de financiële toestand van verweerder VL (eiseres op hoofdeis in kortgeding) en van appellant JMB: Op 07/07/2005 heeft VL (de echtgenote) op haar Fortisrekening 001-2151815-43 +4.914,80 EUR staan dankzij het kortgeding van 24/03/05 en de man een zware openstaande BTW-schuld + op het gezinkaskrediet 001-2098681-65 die hij nu alleen zou moeten aflossen samen met de maandelijkse hypotheek van zo'n 700 EUR (???) terzelfdertijd nog steeds een stand van minus 9.548,48 EUR (min ofte '-' dus) optekent. De vrouw ontvangt naast de kinderbijslag met studiebeurs en de schooltoelage van september al snel zo'n 600 EUR per maand, en de gestorte wedde van haar werk (met zaterdagssupplement, altijd wordt vergeten dat de uren van de vrouw haaks staan op de vrije uren van haar eigen kinderen omdat ze dan... andere kinderen helpt in het revalidatiecentrum Overleie) met vakantiegeld liefst 2.113,72 EUR bedraagt + 400 EUR bedrijfsvoorheffing die ze daarvan via het aanslagbiljet terug zal krijgen, alsook het voordeel meenam van de 25% korting grondlasten voor 3 kinderen ten laste naar haar moeder toe omdat ze daar goedkoop inwoont (op de dagvaarding van 16/11/2004 staat dat ze ingeschreven staat voor een sociale woning, maar zelfs de woning die op september 2009 (!) werd aangeboden in Craeymeersch 45 was oorspronkelijk niet groot genoeg voor haar en haar drie kinderen, maar die ze nu wel zal moeten betrekken in december op risico van verlies op wachtlijst. Tot slot vermeldt rechter Pieters in haar beschikking als **motivatie voor haar vonnis** het onbestaande fiscaal voordeel in haar beschikking voor de man voor de **afrek van onderhoudsgeld!** Wat een grap, want de vrouw betaalt GEEN belastingen meer en krijgt al haar bedrijfsvoorheffing bovenop haar eindejaarspremies en per maand terug door het feit dat ze drie kinderen ten laste had al die tijd (de oudste zoon wil nu niet meer terug naar de moeder, dikke proficiat voor de advocaat van de moeder dus voor dit kernresultaat dat te verwachten was en wellicht nog

gevolg van de andere kinderen zal krijgen op lange termijn). Op dit moment ontstaan de eerste achterstanden bij Fortis van de betaling van de hypotheek door de man, die dit nooit tot 3 betalingen mag laten uitlopen, of anders weet hij dat hij in de goot belandt⁷.

- De kinderen worden al vanaf 2005 meteen achtergehouden tijdens elk weekend dat er examens zijn of altijd maar eentje. Het jongste durft niet te hoesten, omdat ze dan haar vader niet ziet. Zij leidt van meetafaan meest onder het mij minder zien, wellicht omdat zij een zeer speciale band heeft met haar vader na wiegedoodincidenten waarbij zij zelfs eenmaal in rare omstandigheden door mij werd teruggehaald en ze daar nu nog dikwijls over praat met haar broer en de vader, omdat zij filosofisch ook meer dan andere kinderen nadenkt over dood en leven. Begin juli wordt meteen gesaboteerd met een duur vakantiecamp voor Floris dat ze bij de kortgeding rechter voorstellen als een verplichte schoolvakantie van Don Bosco en de rechter ziet daar inderdaad geen graten in, ook al maant de man aan tot zuinigheid. De kledij die de vrouw koopt voor haar en haar kinderen, blijven exuberant en het zijn puur modemerken (de man fotografeert de merken en de kinderen passen zich aan dat zij altijd naar goedkope en beperkte kledij moeten overschakelen van zodra ze toekomen, zodat ze onbezorgd kunnen ravotten en spelen met de vader, zonder bang te zijn dat die dure kledij vuil wordt (de vrouw hoort van het OCMW Wevelgem de opmerking dat deftige dure kledij en dure sportkampen voor kinderen toch niet horen als je een aanvraag doet bij hen en is daar verontwaardigd over in een discussie met haar moeder en was daarbij ook verontwaardigd dat de vreemdelingen wel gemakkelijk kregen waar ze bij haar moeilijk deden - sic).
- Op 01/09/05 staat de vader aan de verkeerde school voor zijn dochters (hij deed dit al elk jaar de 1ste schooldag). Beide meisjes lijken veranderd te zijn van school. VL en haar advocate beweren tijdens de zitting te Kortrijk dat appelland daarvan op de hoogte was omdat hij zo snel van de oude school naar Moorsele reed nadat de vrouw van de directeur hem daarvan op de hoogte stelde, maar vergeet dat de moeder letterlijk in het gezicht van de man smiet in bijzijn van Stientje **"Mijn advocaat zegt toch dat jij moet procederen en je hebt geen geld meer daarvoor!"**. Het bewijs van aangetekende zending wordt dus ook niet in de stukken voorgelegd van veelvuldige eenzijdige schoolveranderingen door de moeder en zou ik ook in hoger beroep willen zien, daar vijf schoolveranderingen+richtingswijzigingen met toestemming van appelland of zelfs met informatiemedeling zouden zijn gebeurt.
- Ik kan dit overigens bewijzen met het complete sms-verkeer dat ik bij de politie en de procureur neerlegde over 2005-2006: Op 31/08/05 sms ik naar mijn echtgenote met de vraag hoe het zat met de zware rugbesmetting die Stientje bij de moeder had opgelopen, en antwoordt ze dezelfde dag om 9h42 **"Kinderen zijn aan de beterende hand, alles OK"**. Ik antwoordt om 9h45 met **"Dank je :-)"** (smiley is variant op ventje maar met levensoude baard van appelland) en om 9h46 nog met **"Vergat te zeggen: tot morgen (1ste schooldag) papa VB"**. Al heel mijn leven voerde ik zonder uitzondering de 1ste schooldag de kinderen en bleef even aanwezig en haalde ze ook op de eerste dag. Dan krijg ik de verrassende sms (de "valsheid" die Floris zijn moeder nu altijd toedicht, en jammer genoeg heeft hij intellectueel gelijk en heb ik door mijn naïviteit en overdreven blinde liefde wellicht ongelijk) om 10h36 **"Morgen word je niet verwacht = storingsverbod"**. Ik repliceer meteen: **"Scholingsverbod bestaat niet; heb alle bewijzen liggen"**. Ik citeer uit het PV GF114266/05 van 01/09/05: **"Is hier heel grof. De dag nadien word ik uitgelachen in Rodenburg Vrije Basisschool omdat ik de enige ben die niet weet dat mijn echtgenote eenzijdig de kinderen verplaatst heeft naar twee andere scholen in Moorsele en nog eens Floris van richting veranderde in Don Bosco ZONDER ENIGE COMMUNICATIE."** Zie ook de PV's in bijlage die ook bij het kortgeding zaten.
- November 2005: Advocate Van Elslander zendt de ene factuur na de andere tegen de overeenkomst dat het maximaal 2000 EUR mocht kosten en ik moet zelfs een aflossingsplan vragen voor het saldo. Er ontstaat een zakelijk dispuut omdat de advocate eenzijdig beroep had aangetekend tegen de alimentatie in de overtuiging dat ze dit probleemloos zou winnen (512% fraude hadden ze volgens hun zeggen nog nooit meegemaakt en dat zou te Gent zeker gecorrigeerd worden, en opnieuw was ik te naïef om in te gaan tegen hun stelling dat ze enkel voor de alimentatie in beroep gingen - in mijn ogen zijn bilocatie en

non-alimentatie één geheel en de rechter te Gent zegt... net hetzelfde). Op de pleitdag te Gent, blijkt dat er bovendien zelfs nauwelijks stukken zijn neergelegd en moet de vader zelf nog het pleidooi overnemen over de uitleg van het 'indiciair probleem'. Blijkt dat de rechter gewoon ook niet snapt waarom de vrouw haar buitenmatig bestedingspatroon niet haar 'gewone levensstandaard was' en het document van het gestegen kaskrediet blijkt niet eens bij de stukken te zitten die neergelegd worden door Van Elslander. Intussen ontdek ik in Brugge van een andere advocaat van een Brugse klant dat dezelfde Martine Van Elslander in een andere rechtbank hem al gezegd had **"Ik kan er niet aan doen dat mijn klanten zo dom zijn dat zij zoveel willen betalen"** en ik verneem ook dat inderdaad een winkelklant van mij, dat deze Martine superklant is van de meest dure modewinkels te Brugge. De praktijk van advocaten die elkaar intussen ook financieel betalen voor bepaalde zaken, ontdek ik aan den lijve door me in zwarte kledij tussen de advocatuur te begeven in de verschillende niveaus, en door een opleiding te starten gerechtelijke expertise. Ik ontdek zelfs brieven van **"Mijn cliënt heeft geen geld meer. Hoe staat het met de uwe."** en leer dat dit het verschil soms maakt tussen "niet vertrouwelijk schrijven" en de rest die de cliënten niet zien.

- Preventief laat appellant zich volledig psychologisch doorlichten door drie psychologen en het gerenommeerde psychiatrisch centrum Sint-Amandus, waarbij ik prachtige gesprekken heb op almaar hoger intellectueel niveau. Idem aan de Universiteit Gent hieromtrent en met de klinische psychologen die mij een IQ-test afnemen daar. Tot mijn verrassing (ik stond vrij negatief tegenover psychologen en zo), leer ik mijn zwakke punten kennen en kan ik na een grondig onderzoek ook mezelf veel efficiënter benaderen qua sterktes en zwaktes en vooral qua rendement (het vrouwelijke kenmerk diplomatie gooi ik intussen overboord als niet te tijdrovend en toch niet bij mijn identiteit passend). Intussen derigeeer ik mijn negatieve energie ook op triathlon-training en almaar meer studies, en word ik ook ondervoorzitter en rechtskundige assessor (= juridisch adviseur) van de Vlaamse Journalistenvereniging omwille van het succes van mijn juridische onderhandelingen met o.a. de Raad voor Journalistiek en regelingen in der minne in rechtszaken tussen fotograven en journalisten met o.a. Gazet van Antwerpen. Op die manier leer ik ook Pol Deltour beter kennen, secretaris van onze zustervereniging die ook in de Hoge Raad voor Justitie zetelt en de website <http://persengerecht.be> op punt stelt, die we al snel als VJV ook officieel onderschrijven (ook al zijn er een paar meningsverschillen hierom over bijvoorbeeld zelfmoordberichtgeving en tegen de contraproductieve censuur over het Vlaams Belang). **Deze kennis zou ik niet verworven hebben als ik normale bilocatieregeling had gekregen, maar de financiële kostprijs voor mij is gigantisch geweest.** Wellicht zijn dit twee zijden van de medaille van een zware tegenslag of meerdere tegenslagen op rij, die elkeen normaal in zijn leven ontmoet (een depressie krijgen, moet veel erger zijn).
- 09/12/05 SMS van VL naar JMVB: **"Floris heeft een zware bronchitis en zou dit weekend liever hier blijven veerle"**. Floris bevestigt nu dat hij nooit een zware bronchitis heeft gehad en elke examenperiode waren alle middelen heilig om een of meerdere kinderen daar gewoon achter te houden. Verwijs naar de grove ziektebriefjes in oktober-november tussen pleidooi en einduitspraak rechter in dit kortgeding met verklaringen van school. Kerstmis ook kinderen achtergehouden, man brengt dat in de krant en is opzoekbaar met google. Echtgenote neemt eind december zelfs vervroegd speciaal verlof om kinderen weg te stoppen op andere locatie dan in Moorsele! Doet me denken aan het Schouwtoneel van Tremmery in bijzijn van mijn kinderen, waarbij hij zonder enig bewijs proclameerde **"dat de vader weigerde antibiotica te geven aan zijn kind en het daardoor met pneumonie moest opgenomen worden in het ziekenhuis"**. Blijkbaar mag een advocaat liegen zonder doktersbriefjes en zonder dat het kind ook maar ooit eens opgenomen werd in een ziekenhuis en opnieuw bij de moeder meteen ziek werd gemeld op school als de vader het de vrijdag moest ophalen tussen pleidooi van dit kortgeding 15/10/09 en uitspraak op 12/11/09⁸.
- 15/01/2006: boel escaleert tegen kinderen in. Kinderen worden opstandig en vooral Marieke stapte met mij naar het justitiehuis. Daar adviseren ze Marieke om haar wens in een verzoekschrift voor jeugdrechter met vraag tot bilocatieregeling. Wordt ondertekend door alle kinderen. Ik citeer vooral de situatie met het telefoontje waarbij beide dochters de moeder belden met open GSM (handenvrij). Ik citeer uit de verdediging van de vernietiging

van het eenzijdige verzoekschrift die niets minder dan een zeer grove mensenrechtenschending is en een van de vuilste pogingen die ik ooit zag om via een eenzijdig verzoekschrift de kinderen van mij af te nemen en dit tegen de wens in van de kinderen op 01/03/2006:

- > Dat er daarvoor niet enkel geen enkel valabel argument wordt aangebracht maar dat een dergelijke ingrijpende beslissing duidelijk tegen het belang en het welzijn van de kinderen zelf onttaardt, is zeer fout voor de rechtspraak te Kortrijk. Kinderen dewelke gedurende jaren één weekend op twee én de helft van de schoolvakanties bij hun vader verbleven en en op hun verzoek 50/50-regeling vragen terwijl ze dat in volle angst voorlegden aan de jeugdrechter omdat ze bang waren van de moeder, moet bewezen worden met alle mogelijke middelen. Omdat ik de angst (die Floris nu aanhaalt als 'vijf jaar morele chantage') tegenover de moeder hier scherp kan aantonen, wens ik dan ook dit stuk expliciet toe te lichten, met het risico dat het weer als 'proza'⁹ wordt beschouwd:

Marieke heeft haar brief voor de jeugdrechter klaar, en let nu op deze foto met detailhistoriek. Ik leg dit logboek van mijn GSM uit. Marieke, ja de 'doener', vroeg aan mij of ze moeke mocht bellen, want dat ze bang was dat moeke haar buiten zou smijten als zij ook maar iets zou verklaren die tegen haar zin was en dat ze eigenlijk haar beide ouders wil behouden (er was al een paar malen bedreigd daarmee door de moeder; om zeer bizarre reden was trouwens mariekes bed het enige bruikbare bed dat achtergelaten werd op 11/11/04; want zelfs de lusters en de dure vuilniscontainers die beroepsmatig werden ingebracht, waren meegenomen). Ik vind dat zeer tof en objectief van marieke en stimuleer haar zeer goed idee, maar ze is bang (omgekeerd mag ze nooit bellen naar mij, in het begin is ze zelfs opgesloten geweest op haar kamer in de C. Gezellestraat door zowel de moeder als oma daarvoor, maar ik heb dit nooit willen uitspelen omdat kinderen opvoeden ook bij mij soms met zachte dwang moet gebeuren en dit niet uit zijn context mag gehaald worden).

Van/Aan	Type	In/Uit	Datum en tijd	Duur
VAATJE	oproep	in	15-01-2006 18:29	4:37
VEERLE	oproep	uit	15-01-2006 18:27	0:36
VEERLE	oproep	uit	15-01-2006 18:16	0:08
VAATJE	oproep	uit	15-01-2006 18:15	0:37
VAATJE	oproep	uit	15-01-2006 17:52	2:04
056424267	oproep	uit	15-01-2006 17:51	0:12
VEERLE	oproep	uit	15-01-2006 17:50	0:13

Ze roept floris en vraagt hem en mij op de zetel te komen zitten, terwijl ze met mijn GSM opengeklapt (handenvrij) belt. We zijn 15/01/06 om 17:50 h en het blijkt veerles antwoordapparaat op GSM-nr te zijn. Ik vraag of marieke naar oma wil bellen, en ze belt daar naartoe om 17:51 h. Die zegt dat veerle weg is en vraagt of marieke al geprobeerd heeft op haar GSM te bellen, ze antwoordt bevestigend. Ze zal wellicht niet lang wegblijven, vervolgt ze. Marieke is een doener, en dus zie je dat ze om 18:15 h opnieuw probeert. Ik moet haar tegenhouden want ze ging alle minuten bellen, eerlijk gezegd ben ik van nature ook zo en daarom doen wij wellicht ook meer dan 'gewone' mensen maar botsen Marieke en ik ook meest, maar dat wijst niet op psychische problemen, of wel? Na een oproep naar haar GSM belt ze een minuut later terug om 18:29 van bij oma. Dit gesprek zal 4:37 h duren en ik geef het hier weer en Marieke, Stientje en ik herinneren ons vrij goed wat er verteld wordt:

Marieke schrikt als ik zeg dat het moeke is, want floris was terug naar zijn kamer naar boven gelopen. Ze trekt mij aan de hand en kruipt dicht bij mij op de blauwe tot bed uitklapbare zetel in onze (erg lege maar daardoor zeer rustgevend) living. Stientje speelt op dat moment op de grond met wat paardjes die ik van de rommelmarkt gevonden had (en gewassen, ja). Marieke begint in haar zeer hoffelijke stijl: "Moeke, ik zou je iets willen vragen, maar je mag niet boos worden." Antwoord van Veerle: "Ja, kindje, zeg het eens". Ik weet echter door het nummer dat van haar moeder is, dat ook Veerle niet vrij (met haar moeder in de buurt) kan praten. Het was al sinds het overlijden van haar vader in 2002 (!) snel zo, dat als ik ze aan de lijn kreeg terwijl haar moeder erbij zat, ik dingen en een soort 'afstand als vreemde' moest incasseren die ze nooit had of zich zo gedroeg als ze bij mij alleen was. Ik had daar geen probleem mee, omdat ik dit kaderde in hun verdriet voor het overlijden van hun vader (de super-diplomatische persoon in hun gezin, waar ik 15-jaren mee op biertoer ging), zie mijn pagina op www.google.be met zoekterm "Flori Langedock". Maar terug naar het gesprek, voor u mij krankjorum verklaart omdat ik te veel wil verklaren. Marieke stelt de vraag: "Waarom kan het niet de helft de helft zijn?" (dat noem ik sociale intelligentie, i.p.v. 'ik' zegt ze 'het', iets wat mannen niet kunnen en daardoor agressie oproepen, maar ook geen onduidelijkheid creëren). Veerle antwoordt eerst: "Wel kindje, omdat de rechter dat zo bepaald heeft." Marieke denkt even na (heeft ze geleerd vanuit haar dyslexie) en vormt haar zin eerst in het hoofd en vraagt: "Maar moeke, jullie kunnen dat toch ook samen bepalen?" Ik hou mijn hart vast en marieke rijpt keihard in mijn handen. Ik voel de

zenuwachtigheid aan de andere zijde stijgen, en dan komt het antwoord: "Wel Marieke [het woord kindje viel nu weg], je weet toch dat papa niet in staat is om voor kindjes te zorgen en dat er iets niet juist is met hem. Er zijn een heleboel mensen die dat vinden en die dat beter weten dan dat wij dat kunnen weten en daar moeten wij ons naar schikken. Het is niet goed dat de kinderen zoveel bij hun papa zouden zijn, want dan zouden jullie niet goed opgevoed worden." Er volgt een ijzige stilte, en ik voel het kookpunt van Marieke stijgen. Ik durf niets te zeggen, hoewel de GSM open staat op vraag van Marieke. Tot onze verrassing springt Stientje van ruim vier jaar plots bij ons op de zetel, en roept met heldere en frisse stem "Dag moeke!". Zowel moeke als ik zijn opgelucht omdat ik weet dat dialoog met mijn echtgenote gewoon al sinds 11/11/04 onmogelijk is langs haar zijde en niets gewoon bespreekbaar bleef, maar wat nu gebeurt, is bijna onvoorstelbaar om te beschrijven of te geloven (maar vraag dit gerust rechtstreeks aan marieke of rechtstreeks aan stientje zelf). Veerle antwoordt: "Hoe is het met jou?". Stientje repliceert: "Goed. Goed." Een heel korte stilte nu, maar Stientje herneemt (wij dachten dat ze speelde, maar kinderen, zeker goedbegaafden horen blijkbaar alles wat we zeggen, hadden dit al met Floris vroeger ook ondervonden) en zegt: "Moeke?". Veerle: "Ja, meisje." En dan Stientje in de meest directe stijl die je je kunt inbeelden: **"Moeke, 10 keer slapen bij papa, 1 keer slapen bij moeke."** En dat is geen vergissing noch manipulatie of leugen, want dat vraagt Stientje al maanden lang. Veerle verliest haar geduld, en zegt: "papa is jullie weer aan het opstoken hé", waarbij ik gedwongen werd om in te grijpen en zeer rustig zeg: "Veerle, nee, marieke vroeg zelf om jou te bellen, en stelt je eerlijk de vraag. Er is met mij niets aan de hand maar jij wil geen co-ouderschap uit financiële overwegingen. Ik heb hen niet beïnvloed want dat is mijn bedoeling niet, maar de kinderen zijn gelukkig bij mij, waarom neem je hen continu en telkenmale dat recht af?" Op dat moment pakt marieke stientje vast en geeft ze een knuffel van formaat terwijl ik de non-dialogoog moet verder voeren. Het gesprek is vervolgens snel afgesloten en opnieuw blijkt dat er geen communicatie mogelijk is van haar zijde uit. En dit al sinds 11/11/04, want weeral zegt ze ook: "ik mag niet met u praten van mijn advocaat omdat je alles tegen mij zou gebruiken". Ik sluit af met een vrij hoge hartslag, maar dat zal wel wederzijds zijn, maar daarna zegt marieke tegen stientje die het niet goed begrijpt: "E wel, nu het erop aankomt en ik floris nodig heb, is broer verdwenen en op zijn kamer, en moest ik het helemaal alleen doen en jij bent dan nog de enige die mij komt helpen. Jij bent de supertofste zus die ik mij kan inbeelden. Smak, smak, smak." Daarna zegt marieke tegen mij *"en nu gaan we die brief afwerken en onmiddellijk naar de jeugdrechter doen"*. Ze zaagt bij Floris nog eens zijn stuk te lezen en naar zijn eigen wens aan te passen (hij lijkt ook bang voor zijn eigen woorden en dat voelt zij), ze vraagt nog wat zinnen te veranderen van haar eigen tekst en ZIJ communiceert met Stien voor haar gedeelte. Ze wil dat van het telefoongesprek ook vermelden, maar ik zeg dat dat beter niet gebeurt. Dat is de ware toedracht en wees gerust, ook dat weet Stientje nog haarzuiver omdat zij blijkbaar de gebeurtenissen goed verwerkt en volgens mij enkel een trauma overhield aan de tweede schoolkidnapping op 01/10/2009 laatst door Veerle na een belofte dat ze dat absoluut niet ging doen en Stientje dat op papier kreeg twee dagen ervoor en in gesprek met de directrice dat ze nu eindelijk op haar gemak in Groenheuvel mocht blijven (we hebben dus allen gelogen of werden opgelicht door verweerster, maar op termijn zal dit ook Stientje doen weglopen van de moeder naar de vader toe).

- **01/03/2006:** Onmiddellijk bij terugkomst, straft de moeder Marieke zwaar psychisch en houdt vanaf dan alle kinderen achter: Alle weekends vanaf vermelde gesprek hierboven op 15/01/2006 tot en met de krokusvakantie worden rustig door appellant op PV gezet, maar in het geheim slaagt Marieke erin af te spreken met de vader en wisselen ze zelfs van hangertje rond hun nek (dat ook ontdekt wordt op een bepaald moment door de grootmoeder die het agressief verwijdt). Nu gaan ze gigantisch ver in leugens: Een eenzijdig verzoekschrift zonder tegenspraak, gebaseerd op een SMS waarbij ze de eindtekst "PV volgt" weglaten, beïnvloedt toenmalige eerste voorzitter Serge Hoebeke (ja, degene die ook onterecht Rechter D'Hulst degradeerde, maar die nadien in ere werd hersteld i.v.m. de 'chicken-killer' in Dentergem die nadien bleek een hele marihuanaplantage te hebben) en waarin Stientje zagezegd ook verplicht zou worden op de vader zijn buik te plassen, bevat als kernboodschap dat "de vader psychisch ontspoord was". Altijd worden ook zijn internetpublicaties daarbij vermeld. Ik moet eerlijk zijn, ik was al getipt van dit soort offensief door een ex-stagiaire huidige advocate aan de balie van Kortrijk van het kantoor Mr. Tremmery (die bij hem ook zeer onheuse dingen beleefd had onder dwang en dus persoonlijk een subjectieve vete heeft tegen hem). Dus gaf ik op dat moment ook voor een extra inkomen om het huis af te lossen full-time les¹⁰ net dat kwartaal aan het VTI van Izegem aan 152 leerlingen (waar ik de gedichtendag overigens ook won met een gedicht dat u via google kunt vinden door "gedichtendag Logocom" te typen). Heel Bellegem stond hierover in rep en roer, omdat ik daar net als een sublieme vader wordt gezien die ook alle andere kinderen uit de buurt help schaatsen, zwemmen en er altijd al geweest ben voor iedereen (mijn slogan is ook dat ik iedereen graag zie, mensen die mij haten zelfs meer dan anderen omdat ze voor mij leerzaam zijn).
- Na 2006 ga ik even vrij snel om het negatieve proza-effect te beperken, maar misschien is het plechtige communiekortgeding wel nog van juridisch belang, omdat daarin een letterlijke bekentenis voorkomt van VL dat zij primo nooit gezegd heeft dat JMVB een moto

had op naam van een klant (dagvaarding, kortgeding zelf, ten gronde wordt dit ook doodgezwegen wegens zware bewijzen hieromtrent) en dat ze secundo ook nooit gezegd had dat Stientje verplicht werd te plassen op zijn buik (door appellant vernietigd eenzijdig verzoekschrift). Ik denk dat mijn zoon dit levensfragment ooit nog zal wil laten verfilmen overigens.

- De kinderen zijn dus heel de periode allesbehalve gelukkig met het nu continu achtergehouden worden en de totale onzekerheid die hun moeder hun continu bezorgt wanneer ze wel of niet bij de vader kunnen zijn (vooral het jongste heeft daar last mee).
- In 2007 gebeurt een ergere poging om appellant niet alleen financieel kapot, maar ook juridisch of maatschappelijk de weg af te snijden. Nadat hij ook voor rechter van koophandel in aanmerking komt en ook het moraliteitsonderzoek perfect loopt (+ zijn ervaring van meer dan 10 jaren als boekhouder-fiscalist), en hij intussen ook bij het OCMW verder raakt en bij de Vlaamse JournalistenVereniging verder de hem nodige informatie kan verzamelen, gebeurt een correctionele vervolging (onvoorstelbaar, vandaar dat het eigenlijk lachwekkend gebracht wordt op www.vb.be dat appellant nu ook als 'crimineel en asociaal' wordt beschouwd. Leerrijk was het wel: Correctioneel moest appellant namelijk vaststellen dat de rechters hier het noorden kwijt raken in uitzonderingswetgeving: Een kortgeding dat zich niet uitspreekt over de schuldvraag, kan niet anders dan tot drama's lijden en de heer Oplinus, die ook andere arresten van rechter Pieters reeds vernietigde of wijzigde qua haar eenzijdige houding tegen bilocatieregeling zonder grondige redenen, stond ook bij de aanwezigen in de update 'Alimentatie' van Gandaius te Gent die in het kernstuk van dit beroep wordt aangehaald en waar expliciet gesteld had dat het zich niet uitspreken over de schuldvraag wel degelijk consequenties heeft voor de kracht van het gewijsde als er rechtsmisbruik wordt gemaakt zoals hier omdat er enkel gedagvaard werd in kortgeding en ten gronde op schuld (oud art. 229 overspel, die meteen al toegaf bij de eerste pleidooien door meester Tremmery dat ze dit altijd samenvoegd met oud art. 231 grove fout/beledigingen). Via een prioriteit vanuit justitie m.b.t. de Davo-problematiek (en die eigenlijk niet meer is dan een teken aan de wand dat een aantal vonnissen/beschikkingen zoals dezer gewoon onmogelijk zijn of brave mannen financieel zodanig kapot maken dat het gigantische DAVO-achterstal zo ontstaat; mijn aandeel daarin bedraagt nu in december 2009 exact 56.298,42 EUR en stijgt elke maand nog steeds sequentieel want zelfs dit wijzigende kortgeding blijft die nonsens flagrant ondersteunen zonder enige introspectie). Zonder enig gehoor dat de schuldvraag NIET behandeld werd, maken ze mij beroemd en word ik correctioneel veroordeeld tot zes maanden voorwaardelijk zonder schuldonderzoek! Zal de moeite zijn om recht te zetten als mijn onschuld inderdaad bewezen lijkt. Ofwel moet men mij nu net daarom zeker schuldig verklaren omdat ik een actieve, strenge en dus eigenlijk ouderwets vader ben die mij niet laat ontmannen en een kritische opvoeding geef die men publiek in België als 'grove reden en geldige echtscheidingsgrond' verheft, maar dan vormt dit een rare combinatie met het bewezen 'niet gek zijn' dankzij het vernietigde eenzijdige verzoekschrift. Zeker nu de zoon van 17 en de jongste dochter van 8 het gerecht willen duidelijk maken dat zij zich niet kunnen schikken tot maatregelen die de waarheid omkeren en zij hun vader toch wel beter kennen dan de rechters in kwestie blijkbaar geen 'proza' willen lezen.
- Los van de andere rechtszaken omtrent achterstal sociale bijdragen ondanks kwijschelding heel aantal kwartalen omdat ook het RSVZ (Rijksdienst voor Sociale Verzekering Zelfstandigen) in het gesprek te Brussel over de vrijstelling mededeelt dat ze meer en meer gelijkaardige gevallen hadden zien de goot in belanden en ze hem extra veel succes wensen in zijn 'strijd voor lotsgenoten' hierin, merkt hij in 2009 dat hij ook de elektriciteits- en gasrekening niet kan betalen. Dit komt niet omdat zijn zaak slechter zou gaan (die is nooit zwaar winstgevend, maar altijd rendabel geweest en er is geen reden om daarin verandering te brengen) omdat een teruggave van ingehouden bedrijfsvoorheffing in personenbelastingen (lagere belastingschijven, werd al vermeld) geblokkeerd ziet worden terwijl dit bedoeld was voor het gassupplement van verwarming omdat hij in 2008 de kinderen al iets correcter kreeg en dus in de grote woning een grotere vakantierekening had (bij overigens een licht terug stijgend inkomen). **Alle rechters gaan hierbij nogmaals voorbij aan een extra belastend feit dat de man nu GEDOEMD is zelfstandig te blijven omdat elk inkomen als loontrekkende niet beperkt maar 100% in beslag wordt genomen (uitzonderingswetgeving op uitvoerbaarheid van kortgeding bij alimentatie met daarbovenop nog een uitzonderingswetgeving voor 100% beslagname) omdat men**

veronderstelt dat het dient voor de kinderen, terwijl de man alle lasten van was en plas al sinds de woonstverlating 100% voor zichzelf nam en nooit enige kledij noch was noch plas noch voeding door de woonstverlatende echtgenote liet uitvoeren) maar ze wel de helft van alle vakanties had en geen enkele kinderbijslagvergoeding zag (zie supra). Akkoord dat rechters het woord armoede zelf niet kennen, maar dat is wel het geval in dit soort gevallen voor één zijde die voor alles incl. hypotheek moet opdraaien. Nogmaals: U belooft op deze wijze het kwade en bent zeker een stimulerende factor tegen vrouwen die plichtsbewust hun huwelijksplichten nakomen zodat de trouwe vrouwen nu de nieuwe generatie domme of toch minstens arme blondjes blijven versus de gescheiden versies met 900 EUR alimentatie en 600 EUR kinderbijslag en 1500 EUR netto wedde per maand en fiscale aftrek voor 3 KTL waardoor die geen belastingen meer betalen en alle bedrijfsvoorheffing WEL terugkrijgen alsook 25% korting grondlasten en studiebeurzen en schoolpremies. Ludiek kan men in extremis stellen dat domme blondjes niet bestaan, omdat ze nu vervangen zijn door die domme echtgenotes die bij hun echtgenoot blijven omdat ze rijk kunnen worden door een man op te lichten door één jaar veel uit te geven en dan hem te laten zitten op deze manier en maar wat zever moeten vertellen met een attestje van een rouwtherapeutje en over 512% zwarte inkomsten zonder enig bewijsdocument...

- Zo belanden we zo goed bij de vrouw en zo kwaad als het lukt bij de man in 2009 met veel procedures (dat is zo als de waarheid de leugen inhakt).
- 2009: In de beschikking vermeldt de rechter nu letterlijk **"De precieze reden waarom de situatie gedurende maanden juli en augustus 2009 geëscaleerd is, is voor de rechtbank onduidelijk."** Waar een normale rechter dan minstens duidelijkheid verder zou zoeken of minstens een gerichte vraag zou stellen, gaat de vrouwelijke rechter en het eveneens vrouwelijke openbaar ministerie tijdens de zitting duidelijk WEL voorbij aan het belang van de kinderen met minstens hun niet-vraag waarom Stientje terug naar de oude habitat wil en ook voor de jeugdrechter na 50/50-regeling plots koos voor 100% bij de vader te blijven nadat de moeder de zoveelste poging ondernam om het kind enkel nog de zaterdag naar de immer stabiele en ondanks zijn situatie nooit klagende noch zagnende vader in liefde te beperken. Nochtans zal een kind meestal, zoals Marieke hier overigens, voor de rijkste partner kiezen en plooiën voor het materiële comfort en niet voor de strengste partij omdat een kind meestal op korte termijn LIJKT te denken. Op deze wijze verliest het gerecht totaal het vertrouwen van de komende generatie en het gaat hier wel degelijk over assertieve kinderen die vlgs. artikel 931 Gerechtelijk Wetboek wel degelijk in rechte kunnen getuigen. De rechter motiveert hier **niet** waarom ze Stientje NIET en Marieke wel (leeftijd 15 jaar in zelfde art. 931 G.W.) hoort en verwijst niet naar het noodzakelijke onderscheidingsvermogen. Bovendien is het normaal gebruikelijk dat kinderen gefilmd worden om ook hun lichaamstaal te kunnen laten controleren door beide partijen of eventueel door een deskundige (erkend psycholoog) en tegenstellingen op te sporen of manipulatieve partijdigheid te ontdekken. **Let trouwens op het feit dat de twee onmogelijke en nagenoeg identieke verklaringen van Marieke en Floris (zie blz. 14) gericht waren aan de Procureur des Konings en dus DIENDEN TER TOEPASSING VAN Artikel 931 Gerechtelijk Wetboek!).** Het kortgeding besluit lijkt appellant dan ook duidelijk zowel in motivatie als naar toelichting te falen in rechte.
- De escalatie begint dus doordat Marieke de moeder vraagt of de moeder Marieke vraagt met moederkensdag georganiseerd terug te komen naar de moeder, in aanloop van een strategische voorbereiding met de verklaringen op blz. 14 aan de Procureur gericht. De rechter in kortgeding spreekt van manipulatie door de vader en eenzijdig gedrag, maar verliest duidelijk de kalender en alle PV's van mei-juni-juli van de vader uit het oog, waarbij hij zich op geen enkel moment tot agressieve methodes richt (in tegenstelling tot de moeder in augustus en september en oktober die zeer destructief te werk gaat en zelfs tegen het eerste kortgeding bij verstek van de vader op reis en het tweede afgewezen eenzijdig verzoekschrift van rechter E. Vervaeke op 28/08/2009 ingaat zonder enig respect voor zowel het rechterlijke apparaat als het uitvoerende apparaat, en erger: dit met duidelijke medewerking van advocaten Tremmery die wellicht hun persoonlijke internetvete met appellant uitvechten (Tremmery vraagt bovendien meer dan 20.000 EUR dwangsommen voor een onbestaande repliek op google en de publieke repliek op zijn paginagrootte artikel in de rubriek Ego van de krant De Morgen waarop stond 'mail uw antwoord naar ego@demorgen.be' en dit antwoord publiek op internet kwam, wat puur een recht op antwoord uitmaakt volgens www.persengerecht.be (wie kaatst, moet de bal verwachten).

- Voor de kortgedingrechter had immers rechter Vervaeke immers al ondubbelzinnig expliciet gesteld in zijn antwoord op eenzijdig verzoekschrift van 26/08/2009 (!) dat de moeder eigengereid niet alleen al vanaf mei 2009 (en dus is het probleem niet ontstaan in juli maar in mei 2009) de dochter manipuleerde of minstens toestond de kinderen recht van beslissing te geven in het hoederecht maar vanaf dan ook de aanzet gaf voor ook de andere twee kinderen te laden afwijken van het tot dat moment immer vaderlijke principe dat zij een groep moesten vormen tegen de onnozele en vechtscheidende ouders in samen voor elkaar moesten zorgen. In de verklaring van de zoon is trouwens al duidelijk dat er zelfs sprake is van gewelddadige momenten in hoofde van de moeder, waar dit altijd valselijk omgekeerd verondersteld werd omdat de vader eerder dient verweten te worden vrij emotioneel met zijn opvoedingsprincipes en ouderwetse monogame huwelijksidealën om te springen. Dit stuk zal in het tweede deel de eerste hoofdmoot uitmaken ter bevestiging van het bewijs dat dit stuk levert en die de synthesebesluiten van appellant in kortgeding uitmaken dat net deze 'ontsporing' bewijst dat de bilocatieregeling als startpunt het enige goede wettelijke standpunt kan en MOET zijn (en hier om financiële redenen trouwens geen alternatief kon kennen bij oorsprong). De denklogica van de waanzinbeschikking **primo** geen bilocatie en **secundo** exuberant onderhoudsgeld van daaruit via een fictief verschillend inkomen moet gebroken worden en erkend als compleet nefast en zelfs met bewezen dramatisch gevolgen. Het geweld vastgesteld door de moeder in het politiekantoor op 15/08/09 en het geweld van de dag erna op 16/08/09 zijn dan ook helemaal weggedoezeld in de uitspraak in kortgeding maar **verklaren net de reden tot ontsporing van de regeling en de 'oorlog' die niet tussen de ouders, maar tussen Marieke enerzijds en Floris en Stientje anderzijds ontstaat**. In het sociaal onderzoek vroeg ik intussen ook als hoofdgetuige de politie-agente van Bellegem te ondervragen omdat Stientje ook aan haar persoonlijk bescherming kwam vragen tegen haar moeder in, en ook enkel met de politie wou praten op 15/09/2009 op voorwaarde dat deze mij eerst beloofden dat ze haar NIET uit Bellegem zouden verwijderen en naar de moeder brengen!
- Ik keer even terug naar het feit dat appellant zelf nooit iets anders vroeg dan bilocatieregeling zonder alimentatiegeld, want de kortgedingbeschikking 24/03/05 zelf stipuleert dat de man dit als enige financiële overlevingsmethode zag en dat er zelfs nooit enige andere mogelijkheid geweest dan de bilocatieregeling met gedeelde kinderbijslag. Dit komt tot vervelens toe en ook nu weer in ALLE stukken voor en in ELK KORTGEDING daartussen, maar meestal wordt nu magistraal gespeeld met bevoegdheden en ook hier voorspel ik eerst de vraag of het beroep 'tijdig werd ingediend' om vooral onbevoegdheden en als rechter de veel te heet geblakerde beker door te kunnen schuiven, systeem paraplu. **Want dit is het kernstuk waarin de rechter in eerste aanleg zijn onkunde of in elk geval zijn gebrek aan constructieve vraagstelling uit en die de kern van het beroep uitmaakt, ook voor de belastingadministratie om hier het juiste gevolg aan te MOETEN geven:**
- Op basis van de rudimentaire berekening van 512% fraude en het verwerpen van kosten met advocaat Tremmery die zichzelf als volleerd taxatie-ambtenaar beschouwde, stapte appellant JMBV naar de hoogste belastinginspectie te Kortrijk en liet een bericht van wijziging uitvoeren op het laatste AJ 2005 IJ 2004 en waarin het koppel dus nog feitelijk samen was en dus ook elk voor het geheel (in solidum) verantwoordelijk wordt gesteld voor fraude...

Een leugen over valse fraude heeft namelijk ernstige consequenties en ook het hof van beroep en evenmin het OM van de correctionele rechtbank te Gent of de rechters ten gronde hadden oren naar de bewering in scriptum van appellant dat 512% fraude wel degelijk een correctioneel vergrijp uitmaakt en geen 'voorlopige kortgedingetje'. Op het letterlijke vermoeden (sic: "de man heeft een vermoedelijk inkomen van 6.000 EUR netto per maand") ging correctioneel daar het vermoeden op plakken dat de man moedwillig het zowel het onderhoudsgeld van liefst 500 EUR bij gelijk fiscaal inkomen van 1989 tot en met 2004 als de 400 EUR voor de echtgenote die de scheiding moet bekomen" (zonder behandeling van de schuldvraag) niet betaalde. Appellant eiste dan ook van de administratie een bericht van wijziging gevolgd door een taxatie van ambtswege die nu als nieuwe bewijzen worden gevoegd en voor dezelfde rechter worden aangehaald.
- De rechter dwaalt dus in dit kernstuk van de beschikking waar ze 'tussen de regels vermeldt zonder bedragen dat Floris bijdrage van 200 EUR wegvalt uit de exuberante som van 900 EUR' uit het kortgeding. En dat ze herzieningen naar 0,00 EUR weigert omdat ze denkt dat de

taxatie van ambtswege door de man werd aanvaard, terwijl de VROUW hoewel de vrouw toch wel moet weten uit haar huwelijk van wie die 512% frauduleuze inkomsten kwam en daar dan toch die 10.000 EUR moet mee hebben kunnen uitgeven in 2004 (en niet uit het kaskrediet op de gezamenlijke gezinsrekening). Nee, de werkelijkheid is dat deze taxatie van ambtswege, waarvan de man uitrekende dat het man en vrouw samen (laatste gezamenlijke jaar) op haar eigen advocaatverklaring het gezamenlijke gezinsvermogen liefst 75.000 EUR aan ontdoken BTW, belastingen en sociale bijdragen zou kosten voor enkel die laatste 10 maanden waarin zij buitensporig leefde voor zij besloot van de man weg te trekken met meenname van de volledige inboedel en kinderen¹¹. Deze taxatie werd namelijk INGETROKKEN nadat bekend werd dat er inderdaad gelogen werd om procedurieel onderhoudsgeld te bekomen. **De rechters in beroep dienen dus te oordelen dat kracht van gewijsde over dit gigantisch frauduleuze inkomen met 512% fraude wel degelijk bevestigd dient te worden ondanks deze nieuwe documenten van de hoogste fiscale belastinginspectie en controlecentra en te bevestigen dat dit door hun uitspraak beide ouders levenslang zal taxeren via deze dan wel door te voeren taxatie van ambtswege. Bovendien stelt zich dan ook de vraag of ditzelfde bedrag niet dient getaxeerd te worden voor AJ 2003 ervoor in analogie en gezien het feit dat de verjaringstermijn voor dit soort fraude nu naar 8 jaren werd gebracht en de verjaring in dezer ook manueel werd gestuit door deze correspondentie en rechtspraak, maar ook werd gestuit op verzoek van appellant bij de belastingen in afwachting van dit beroep en einduitspraak ten gronde!**

- >> Zoniet, zou ik ofwel zonder beroep beide echtgenoten financieel ten gronde moeten richten omwille van de waarheid en niets dan de waarheid (zoals de klassieke ede voor getuigenverhoor ten gronde) en rechters zich niet bewust zijn van de werkelijke doorgedreven consequenties van stellingen en kracht van gewijsde van *“vermoedelijk inkomen van 6.000 EUR netto per maand”* waarvan de echtgenote dan volgens hetzelfde arrest ook duidelijk alle vruchten heeft geplukt, daar gesteld wordt dat zij een riant levensstandaard zou gehad hebben tijdens het huwelijk (sic). Als dit niet als nieuw feit wordt beschouwd, zullen mijn zoon en ik deze taxatie zeker doorvoeren met alle consequenties voor alle betrokken partijen en vanzelfsprekend ook faillissement voor appellant hoewel er nog steeds niets mis is met zijn kosten/baten werking sinds 1991 als zelfstandige. Hier dwaalt de beschikking van 12/11/2009 dus in zeer hoge mate! Een faillissement zou trouwens de nodige rust geven aan appellant, hoewel deze zich niet zo wil verlagen om dat te vragen net zoals VL dit deed in haar dagvaarding op grove fout (overspel, haha, zware beledigingen, nog meer haha want ze haalt in de feiten een speelse opvoeding aan en zaken als een gigantisch dure moto van een klant die appellant mocht roderen omwille van zijn super veilige rijstijl en het onbegrensde vertrouwen dat die klanten in JMVb stellen en die ze zelf nadien tegenover haar dochter bekent als gelogen om haar moederrelatie te redden - ze heeft wel gelijk dat ze haar moederrelatie boven het onderhoudsgeld zou laten primeren, moet ze echt eens over beginnen nadenken voor het te laat is en ze de kinderen allemaal definitief kwijt speelt).
- **Terug naar 2009:** De feitelijke toestand vanaf mei wordt verrassend eenvoudig en eenduidig als het wetenschappelijk chronologisch wordt gerangschikt.
- 23/04/2009: Marieke en Floris worden beiden verplicht onder druk een attesten op te stellen dat gelijkaardig is en dat in 04/420/C voorkomt en neergelegd werd ter griffie op 04/05/09. De bijna identieke tekst daarvan is:
 “Geachte heer/mevrouw/procureur,
 Ik ben Floris Van Belle en wordt in oktober 17 jaar. Mijn ouders zijn al meer dan 4 jaar aan het scheiden en er is ook nog nooit een treffelijke regeling gekomen voor het onderhoudsgeld.
 Ik kan bij papa moeilijk studeren, hij houdt weinig rekening met ons tijdsschema en neemt ook onze kamer in om zijn materiaal te leggen. Deze zomer had ik ook graag een vakantiejob gedaan.
 Zou het mogelijk zijn dat wij (mijn zus Marieke en ik) eens mogen komen spreken over de situatie? Wij zouden namelijk graag inspraak krijgen over “wanneer” we naar papa moeten gaan. Wij willen wel nog af en toe gaan maar

11

En vooraf zelfs nog 5.000 EUR extra had laten overschrijven naar haar moeder, die de man ontvangen had om 15 jaar mee te helpen elke vrijdag met die biercommerce van zijn intussen overleden schoonvader als gift voor de nieuwe keuken in de nieuwbouw in 1997 en die per overschrijving in scriptum bewezen is en over rekeningen liep.

soms zijn er weekends dat het echt niet past. Dat geldt voornamelijk gedurende de examenperiodes.

Gezien papa daar erg moeilijk over doet, vrees ik dat we het op deze manier zullen moeten regelen.

Hopelijk kunt u onze situatie begrijpen,

Floris Van Belle (getekend)"

- 23/04/2009: Gelijkaardige verklaring Floris die in 04/420/C voorkomt en neergelegd werd ter griffie op 04/05/09. De bijna identieke tekst daarvan is:

"Geachte heer/mevrouw/procureur,

Ik ben Marieke Van Belle en wordt in juli 14 jaar. Mijn ouders zijn al meer dan 4 jaar aan het scheiden en er is ook nog nooit een treffelijke regeling gekomen voor het onderhoudsgeld.

Net als mijn broer kan ik bij papa moeilijk studeren. Mijn kamertje ligt vol met zijn computergerief, hij verplicht ons om van alles te doen (gaan zwemmen, op bezoek gaan bij allerlei mensen, mee te gaan naar bijeenkomsten) en houdt geen rekening met ons studeerwerk.

Zou het mogelijk zijn dat wij (mijn broer Floris en ik) eens mogen komen spreken over de situatie? Wij zouden namelijk graag inspraak krijgen over "wanneer" we naar papa moeten gaan. Wij willen wel nog af en toe gaan maar soms zijn er weekends dat het echt niet past. Dat geldt voornamelijk gedurende de examenperiodes.

Gezien papa daar erg moeilijk over doet, vrees ik dat we het op deze manier zullen moeten regelen.

Hopelijk kunt u onze situatie begrijpen,

Marieke Van Belle (getekend)"

- De vader ontdekt deze stukken echter PAS in september 2009 bij inzage van het dossier 04/420/C ter griffie, dus lees goed wat er nu chronologisch gebeurt.
- Op 08/05/09 komen de drie kinderen toe bij vader. Het begint met een rare SMS van Veerle om 10h44 met de tekst "*Stientje moet vanavond om 15u30 naar het ballet in de expo in kortrijk. floris komt met zijn fiets van school. marieke is op schoolreis en komt ten vroegste om 9u aan in school.*" Marieke gedraagt zich dezelfde avond bizar en de volgende morgen ontaardt ze zelfs in een zeer kwaadaardige bui als ze hoort dat er een verplichte zwembeurt is met de drie kinderen en vader (Marieke is niet op haar regels, dus denk niet dat ik zoiets zou verplichten). Omdat de vader wellicht de enige is die niet plooit voor de tomeloze energie van Marieke, komt ze de zaterdagmorgen vroeg met het voorstel of ze niet naar moeke mag voor moederkesdag 10/05/09. De vader wil de moeder haar moederkesdag niet ontnemen en zegt dat hij haar inderdaad wil brengen naar het werk van de moeder ondanks zijn hoederecht. Een half uur later echter, komt ook Stientje en zegt dat zij mee wil. De vader vraagt aan Floris of hij ook niet mee wil, maar hij reageert kort en uitzonderlijk bitsig en zegt "*Pas maar op, 'k vertrouw da niet, 't kan best een complot zijn*"¹² en hij niet mee wil, want dat zijn moeder erop rekent dat JMBV (appellant - de vader) ze altijd alle drie samen terugbrengt als een van hen werd achtergehouden om voor elkaar te zorgen en hij dat niet meer wil omdat Marieke zich zeer bizar gedraagt en hem al een paar maal zwaar bedreigd heeft. De vader gelooft wetenschappelijk niet echt in georganiseerde complottheorieën maar staat zijn zoon dat toe. Zonder dat appellant het merkt neemt Marieke heel wat goederen mee, waaronder spelletjes-CD's, de SIMS en zelfs materiaal van broer en de gezins-lpod (de goedkoopste shuffle, ook tweedehands gekocht zoals het de Playstation II (twee, ja) die met de zoon voor 20 EUR gekocht werd IN leper en vermaakt werd door appellant met een externe computerventilator uit een kapotte PC) waarop de muziek van de drie kinderen maar ook van vader staat en waarop ze meestal zingen in de auto. Omdat de reactie van Floris appellant toch zorgen baart, laat hij hiervoor PV opstellen bij de politie en brengt hij beide meisjes naar het werk van de moeder die ditmaal niet meteen schreeuwt dat er storingsverbod is (haar vroegere geheime relatie, die intussen abrupt eindigde, kon anders wellicht uitkomen maar daar wist ik al langer van via een collega van mijn echtgenote en ik maak daar zelfs nu geen punt van behalve omdat ik hoop dat mijn echtgenote ooit terug echt gelukkig wordt, voor mijn kinderen alleen al omdat ze dan zou stoppen met klagen en zagen over geld en zorgen en ze haar oud energieniveau zou terugvinden en misschien ook een externe financiële bron in de vorm van een andere man maar ze had nooit een lief gehad toen ik ze leerde kennen en ik wel maar we waren beiden elkaars eerste en enige seksuele partner en dat maakte onze relatie tot 2004 misschien saai maar wel vrij zuiver en dat weten onze kinderen ook alle drie en ik promoot nog steeds

monogamie als streefdoel en ideale scenario). Let wel: van het vrijwillig brengen van de twee kinderen werd door vader en Floris een melding gemaakt met nr. 10604/09 maar bij nazicht in oktober 2010 blijkt dat ALLE pv's van de vader werden geseponneerd tot en met april 2010 (geen enkele van de vrouw daarentegen werd geseponneerd en leidde tot correctionele dagvaarding, goed bezig met een man die het grootste deel van de opvoeding van de kinderen op zich nam en geen enkel weekend ooit werkte daarom terwijl de vrouw net op de spitsuren en de zaterdag ging gaan werken; agressie wordt duidelijk beloond en christelijke verdediging zonder tegenaanval nog steeds beschouwd als bekentenis van agressie).

- Op moederdonderdag 10/05/09 zendt Marieke nog een SMS om 9h39 met "Wa ga je nu doen me Wil" (zij wou plots ook de spelconsole, maar Floris zei mij dat ik dom aan het doen was - gelukkig heb ik toen geluisterd naar hem, hoe bizar dat wellicht als rechter ook klinkt van de andere kant omdat de slimste kinderen meestal uit stabiele gezinnen komen en die komen niet bij kortgedingen bij rechters voor).
- Op 23/05/09 worden slechts 2 kinderen liefst meer dan 4 h later meegebracht. Veerle beroept zich op een 'verlengd weekend' om de kinderen later te brengen en ze zegt dat ook per SMS die dag "Sorry, verlengd weekend. Ik breng ze om 19 u". **Ik stel braafjes bij de politie en met de kinderen erbij PV GV009097/09 van 23/05/09 op.**
- Op 12/06/09 terug een hoopgevende SMS "Je kan floris om 15u ook komen ophalen" (ik moet dus in Bamo Moorsele en in Don Bosco Marke op 12 km afstand tegelijk zijn) die ik meteen repliceer met "En Marieke?" die ze beantwoordt met een frigde SMS met de tekst "Die gaat bij mij studeren." **Opnieuw laat ik PV opstellen bij de politie.**
- Op 26/06/09 hoor ik van Stientje in Moorsele om 15h en van Floris om 16h in Marke/Kortrijk dat Marieke weer niet zal meegegeven worden. Ik zend meteen een SMS met de vraag "Hoor ik juist dat je Marieke achterhoudt?" waarop zij terug smst "Marieke verkiest om bij mij te blijven." **Opnieuw laat ik PV opstellen bij de politie.**
- Op 30/06/09 gaat mijn vakantiehoederecht in voor elke eerste twee weken van de vakantie. Ik citeer uit het **PV GF012019/09** hieruit: "Op 30.06.2009 gaat mijn hoederecht in. Mijn echtgenote moet dan de kinderen brengen om 19.00 uur op mijn adres. Mijn echtgenote is pas om 20.00 uur aangekomen met twee van onze drie kinderen zijnde STIENTJE en FLORIS. Toen mijn echtgenote de beide kinderen afzetten vroeg ik verontwaardigd waar MARIEKE WAS. Zij voelde zich bedreigd en voerde een verbale agressieve woordenschat aan die werd gehoord door omstaanders en de beide kinderen. Zij verweet mij in de aard van "... gij betaalt niet voor de kinderen zijt een vuilaard ... u bent gestoord ... en zoverder .." Teneinde moeilijkheden te voorkomen en gezien er geen gezonde dialoog kon gevoerd worden maakte ik mijn echtgenote attent, dat gezien haar eenzijdige houding ik besliste dat de kinderen bij mij zouden blijven de gehele vakantie. Het is niet de eerste maal dat ik een dergelijke klachtneerlegging doe. Ik verwijs daarvoor naar de vorige dossiers gekend op het parket." Floris maakte mij er meteen attent op dat ik in werkelijkheid gezegd had "dat dit een gevaarlijk spelletje was, want dat ik niet gezegd had dat ik dit beslist had, haar vooral letterlijk gevraagd had of de andere twee kinderen dan ook zelf mochten beslissen bij wie ze wilden blijven". Ik herinner mij deze woorden inderdaad letterlijk.

- >>> In de kortgedingbeschikking verklaart de rechter niet te weten waarom de situatie escaleert in juli, maar de verklaring van de gebuur die ook 30/06/2009 meemaakte, zat ook in de bijlagestukken J3 en was aanwezig op de rechtszitting zelf. Ik citeer uit zijn verklaring: "Op 30 juni 2009 rond 20u00 zat ik in mijn woonkamer toen ik bij mijn buur Jean Marc Van Belle een luidroepende vrouwenstem hoorde. Ik ging naar buiten omdat ik dacht dat er iemand in nood was, maar ik zag dat Jean Marc's echtgenote Veerle Langedock op de oprit van Jean Marc's huis ruzie aan het maken was met Jean Marc.

Zijn echtgenote stond aan haar auto, Jean Marc stond aan de andere kant van haar auto te luisteren naar haar woordenvloed. Enige minuten later, op de terugweg van het wassalon, passeerde ik in het straatje vlak voor het huis. Ik zag dat Veerle Langedock en Jean Marc nog steeds op dezelfde plaats stonden. Floris en Stientje stonden aan de achterkant van Veerle Langedock's auto, dicht bij hun vader. Stientje stond half achter Floris. Veerle Langedock stond nog steeds te roepen tegen Jean Marc. Ik hoorde dat Jean Marc op een rustige en kalme manier probeerde te antwoorden maar steeds overstemd werd door zijn echtgenote. Jean Marc groette mij waarop zijn echtgenote zich omdraaide en riep: "Kun je het niet alleen aan, heb je hulp van je buur nodig in het gesprek?" Waarop Jean Marc antwoordde: "Dit is geen gesprek." Later, terug in mijn woonkamer, zag ik hoe Veerle Langedock afscheid nam van haar kinderen. Uit de lichaamstaal van zowel Stientje als Floris meende ik te kunnen afleiden dat ze niet gediend waren met de kus en de knuffel van hun moeder. Ik had de indruk dat de beide kinderen een afstand poogden te scheppen tussen hen en hun moeder.

Ik wens nog volgende toe te voegen aan mijn verklaring:

Enkele dagen later verklaarden zowel Stientje als Floris, los van elkaar en los van hun vader, elk afzonderlijk zowel tegenover mij, tegenover mijn dochter Gudrun als tegenover mijn vriendin Rita Wynant elk afzonderlijk dat ze absoluut niet meer naar moeder willen teruggaan en veel liever bij hun vader willen blijven. Ze zegden er ook bij te hopen dat de rechter hen zou willen horen en rekening houden met hun wensen. Hoogachtend,

Johnny Dewitte (getekend)
 Roodhuisweg 1 (naast Straatje 21)
 8510 Bellegem"

- Omdat het ongehoord is, zend ik mijn echtgenote VL bovendien nog dezelfde avond op 30/06/09 een SMS met deze tekst: *"Ik bevestig je met deze dat je marieke opnieuw achterhoudt. Ik overweeg hetzelfde te doen en bespreek het met de kinderen en de politie. dank je voor de 1ste dialoog sinds bijna 5 jaar. Je gaat er op vooruit."* De kinderen vonden het vooral grof dat de moeder zo afdreigde dat *"ze ervoor zorgen dat hun vader de bak indraaide"* en *"dat hij zot was en een vuilaard die niet voor zijn kinderen kon zorgen"*. Ik weet niet of ze dronken was, maar dit was toch wel erg als eerste serieuze dialoog sinds haar woonstverlating (ze leeft vermoedelijk qua energie op haar haat tegenover mij, iets wat ik nu deels herken in de houding van Floris tegenover zijn moeder en daarom ook hoop dat zijn gevoel alsnog normaliseert want genetisch blijft de moeder van mijn drie kinderen altijd hetzelfde beeld behouden tot zij, ik of de kinderen dood zullen zijn).
- De rechter heeft duidelijk deze verklaring NIET gelezen en dus wellicht de andere vakantieverklaringen in PV's ook niet! Ook negeert de rechter het feit dat de kinderen al vijf jaren vragende partij zijn voor een sociale woning aan de moeder (en de belofte in het kortgeding daartoe van 2005) los van de zware spanningen met de grootmoeder die veel moet slapen en dat de kinderen dan overdreven stil moeten zijn. Die spanningen blijken dan weer uit de brief naderhand van de moeder na het lezen van de verklaring van Floris bij de politie op 16/08 in infra na de gewelddadige tussenkomst van de moeder en 4 man/vrouw op 18 meter van de perceelsgrens en na indringing van de moeder in de woning in de mislukte poging zowel Floris als Stientje gewelddadig mee te nemen. Stientje zal misschien uiterlijk braaf zijn uit schrik voor de moeder maar de zoon Floris verklaart vijf jaren voor zijn moeder te hebben moeten zorgen omdat hij wist dat zijn vader sterk genoeg was. Maar zal Stientje later ook niet beseffen net als Floris dat ze daarvoor sociaal zwaar aan onderuit moet gaan en dat Floris al 10-jaren door zijn moeder zonder ADHD-test verplicht werd drugs/methylfenidaat (de verdovende amfetamine-derivaten rilatine en concerta in op het einde zelfs allerzwaarste doses van 54 mg) te nemen die intussen ook zijn hoge intelligentie en zijn zenuwen en geheugen voor een groot stuk verwoest hebben terwijl hij pas sinds vijf maanden daaruit ontwaakt? Intussen moet hij nu op eigen kracht zichzelf leren beheersen (en niet op verdovende pillen) maar komt hij ook sportief tot ontwikkeling. In Avelgem bijvoorbeeld liep hij de eerste 10-km mee met appellant (zie internet <http://www.nlt.be/wedstrijd/feesteloopavelgem/uitslagen.php> of zoeken naar "VAN BELLE Feesteloop Avelgem" met Google) en zijn we nu ook al ingeschreven voor de 15 km in de Deerlijksee Kerstmis-Corrida. Ook zag de rechter de door de vader betaalde WISC-III intelligentie-test van Dilopsy over het hoofd in bijlage II-10¹³ waar duidelijk staat dat naast, de gegevens over de originele intelligentie van de zoon met een totaal IQ van 145 van de zoon (verbaal begrip van 150 = Zeer begaafd) op 13-jarige leeftijd er toen al werd vermeld: *"Floris neemt al jarenlang Rilatine maar de diagnose ADHD is nooit gesteld. Hoewel Floris het intelligentie onderzoek onderging zonder medicamenteuze ondersteuning, waren geen kenmerken van hyperactiviteit of aandachtsproblemen waar te nemen - Valérie Vuylsteke (getekend) - Klinisch Psycholoog - Dilopsy, Tuinwijklaan 67, 9000 GENT "*
- Beide kinderen vragen onmiddellijk daarna en samen, of ze de Spanje reis van 2005 met goedkope overnachtingen in de lichte vrachtwagen van vader kunnen doen. Pikant detail: Dit is de reis waar Floris niet in mee was omdat de kortgeding rechter hem nog moest ondervragen (eerder onderhoren met nadruk op 'onder') die ze per se eens konden overdoen omdat hij daar zoveel prachts van gehoord had en ook de foto's had gezien. Zeker nu Marieke achtergebleven was en hun relatie met haar blijkbaar enorm verzuurd leek. Tijdens die reis hadden wij in het begin veel spanningen door het continu bij elkaar zijn en omdat ik erg streng was (en we ook overnachtten in de wagen uit kostprijsoverweging), maar al snel raakten we allen op elkaar ingespeeld en vernam ik uit gesprekken dat hun zus al verschillende malen ook zeer gewelddadig leek te zijn geweest in conflicten met de moeder en daarbij al twee maal een mes getrokken had tegen haar broer en ook al met stoelen achter hem gesmeten had.
- De vader belt zijn klanten op 1-2-3 juli nog op voor nog wat extra liquide en werkt nog een spoedvergadering in het OC van Bellegem af waarbij hij ontslag vraagt en krijgt van de voorzitter wegens het niet scheiden van persoonlijke en zakelijke opmerkingen in extreme

aard met goedkeuring van 11 van de 12 bestuursleden, alsook een aantal vervroegde betalingen van afgewerkte elektronische aangiften bekomt. Gelukkig kan hij zich als informaticus/boekhouder inderdaad eigenlijk de maand juli gemakkelijk vrij maken door de vakantieregeling die naar augustus verschuift voor het BTW-kwartaal en de elektronische aangiften die pas in september-oktober binnen moeten (of al neergelegd waren). Op 3 juli vertrekken ze op een reis die uiteindelijk met een zware autopanne in Andorra over 10 landen zal lopen en meer dan 8.000 km zal kennen en die ook bij twee dichte vrienden met kinderen zal passeren (Camping in Zuid-Frankrijk met kinderen Ward en Willem ; die nadien door VL gebeld wordt wat tegensprekelijk is aan het feit dat ze in kortgeding beweert dat ze niet wist dat de vader op reis was); Hotel van half Vlaamse Half Spaans/Portugese collega journalist uit Erkeningscommissie van de Journalistenvereniging waar de vader in ruil voor informaticaprestaties 4 dagen en nachten gratis mag verblijven en daar ook met de zijn drie kinderen veel op stap zal gaan, vooral naar zwembaden en grote zwemmeren omwille van de temperatuur). Of deze ruilhandel een nieuwe 512% fraude is, laat ik aan het deskundig oordeel van de drie rechters over...

- Terwijl vader op reis gaat, begint de achtergeblevendochter intussen lustig beltegoeden af te halen van de rekening van de vader, die hem een geheimde bankcode toevertrouwd had, maar enkel voor noodgevallen en na een sms-akkoord van vader. Uiteindelijk zal het blijken te gaan om liefst 175 EUR sinds ze volgens haar moeder niet meer terug wou naar de moeder en voor de vader erin slaagt dat te blokkeren. Blijkt dus dat die dochter, die volgens appellant qua energie meest op hem lijkt, toch ook wat trucs van moeder mee heeft als het op financieel voordeel aankomt. **Dit wordt pas ontdekt bij terugkomst overigens** en zorgt opnieuw voor ergernis bij Floris en Stientje die zo nauwgezet de eerlijkheidsnorm van hun papa opvolgen en Floris die altijd al zijn spaargelden mooi zuinig aan de kant zette op een rekening waarvan nu blijkt dat de moeder gewoon de begunstigde kan veranderen i.p.v. ze op zijn zichtrekening over te zetten die hij heeft sinds zijn vakantiejob en waarop de vader ook zijn kinderbijslag stort, maar waarmee hij dan zelf ook een bijdrage moet leveren voor levensonderhoud (voeding alleen) en hem dus even zuinig leert leven als zichzelf (de zoon lijkt volgens appellant karakterieel meer op de moeder).
- Juli 2009: De reis verloopt voortreffelijk tot een zware panne op 11/07/2009 waarbij de embregageschijf (ontkoppelingsschijf) het volledig begeeft in Andorra op een helling van 14 graden (achteraan hangt een hondenkarretje want de loopactieve Tervuerense herder van 40 kg reist ook mee waar Stientje overigens naar vraagt op het Deurwaardersattest van Wouter Libbrecht bij zijn onwettige dwanguitvoering in september op school te Bellegem). De vader merkt de enorme angsten bij de kinderen en leert hen zelfs bij die grote panne dat ze nu kunnen leren van hun vader hoe je met angsten moet omgaan en vooral hoe je je zelf altijd moet beheersen en nuchter nadenken over oplossingen. Niettemin is de eerste reactie van zoon Floris Van Belle: *"Joepie, Stientje, nu hebben we een excuus om langer bij papa te blijven."* Ik vraag hen of het niet eerlijker is dat ze zelf toegeven dat ze liever bij mij blijven, maar op dat moment zeggen ze ook nog dat ze dat nog niet durven tegenover hun moeder. Ik meld dit later ook aan Judi Hanssens van de politie zone Grensleie. Na telefonisch contact met Mercedes 24h deelt deze mede dat er geen dekking is voor deze oude getrouwe Vito camionette (op naam van de moeder, zie gedwongen verkoop in supra waarvan de 4.000 EUR van de moeder werd geïncasseerd door Veerle Langedock al na het kortgeding bij beslaglegging in 2005) met nu al 306.000 km op de teller. U vindt ook deze telefoons terug. Dit wordt een hels maar prachtig avontuur, waarbij we op eigen kracht en na verwittiging van de Guardia Civil en zonder ontkoppeling door de driefoudige douane van Andorra mogen rijden om 2 h 's nachts om zo terug in Spanje te geraken in het eerste dorp. De volgende zondag blijkt dat ook daar geen Mercedes Garage is en het heuse euvel maar liefst nog 100 km verder moet ondernomen worden de volgende nacht tot in Berga terwijl de koffer voldoende drank en voedingsproviand bevat en de temperaturen gelukkig zalig zijn voor het geval het misloopt. Ook KBC wordt gecontacteerd om extra geld over te schrijven en de moeder van elf kinderen waaronder de vader behoort, had ook 1.000 EUR voorzien voor een herstelling die uiteindelijk zo'n 1700 EUR zal belopen en de financiële kloof extra groot maakt (maar deze panne zou ook gewoon voorgevallen zijn en is niet toe te schrijven aan de reis) en de financiële situatie iets penibeler dan ze al was. De zoon zal met zijn vakantiejob in augustus vrijwillig een deel van deze nood lenigen omdat hij zich nu ook verantwoordelijk voelt voor zijn dan al gekozen resolute terugkeer bij vader naar Bellegem.
- Op 15/07/09 zendt Veerle Langedock een blanco SMS om 8h44, wellicht gewoon om haar zoveelste kortgeding voor te bereiden met haar gewiekste niets ontziende scrupuleuze advocaat Jacques en Maaike Tremmery, hoewel ze in alle rechtszaken daarna zegt dat de

vader zijn GSM onbereikbaar was. Op 16/07/09 zendt ze een sms "Hoe zit het met de autopech? Zou ik floris en stien kunnen spreken?" De rest vindt u ook in PV's van de politie.

- In bijlage II-5 kon de rechter exact volgen wat er nu gebeurt met de kinderen en de zagezegde 'dwang op Stientje'. Op 13/07/09 werd om 18h39 al gebeld naar het hoofdnummer van de politie. Op 15/07/09 heb ik Marc Coppens van de jeugdpolitie aan de lijn, die zegt dat er niets aan de hand is. Om 11h57 volgt een gesprek van 3'16" opnieuw. Politie Grensleie wordt verwittigd om 12h00 en nogmaals om 13h16 maar echt functioneel werkt dat niet. Op 16/07/09 nogmaals een gesprek van 1'34" en een van 10'20 lang.
- In stilte profiteert advocaat Jacques Tremmery er echter van om zeer snel een kortgeding in te spannen om een **"vonnis bij verstek"** te bekomen en wil zowel een dwangsom als de kinderen volledig afnemen van de vader (klopt niet, beschikking bij bestek wordt bedoeld). De rechter voelt echter nattigheid en verwerpt het verzoek, vooral omdat hij merkt dat er stukken worden achtergehouden (onder andere het PV met het nummer dat in de sms aan de politie werd verzonden en enkel de eenzijdige PV's van echtgenote VL bij zone Grensleie werden bijgevoegd en hij gelukkig zag dat er slechts twee kinderen op reis waren van de drie en hij dus voelde dat er 'iets' niet klopte.
- Met de politie is overeengekomen dat Marieke op 31/07/2009 wordt gebracht naar de vader en dat vervolgens terug ALLE DRIE de kinderen naar de moeder gaan vanaf 15/08/2009.
- 31/07/2009: Veerle Langedock zendt een SMS om 16h55 met de tekst **"Marieke en ik hebben besloten dat het veiliger is als marieke niet komt. zorg goed voor floris en stientje."**

- Op 06/08/09 velt de rechter een beschikking (Stientje en Floris zijn aanwezig, Floris werd intussen nog meer kwaad op zijn moeder omwille van het feit dat wij die dagvaarding in de bus vonden en hij de pleitdatum las TERWIJL ZE WIST DAT WIJ WEG WAREN) met **"VERWEERDER - VERSTEKMAKEND", nr. 09/278/C (code a2a)**. Ik citeer: *"Op basis van het verhoor van eiseres door de verbalisanten kan de rechtbank niet afleiden of verweerder samen de kinderen spoorloos is en of de politiezone Vlas er niet ins laagt om verweerder op te sporen. De inlichtingen van de verbalisanten werden niet teruggevonden in het bundel stukken van eiseres."*

Indien verweerder inderdaad niet onmiddellijk aan te treffen is, heeft een maatregel tot onmiddellijke afgifte van de kinderen op straffe van een dwangsom van 500 euro per maand geen enkel nut.

Op basis van de summere gegevens in het stukkenbundel van eiseres is er naar het oordeel van de rechtbank geen reden om het recht op contact met verweerder met zijn kinderen op te schorten in afwachting van een beslissing ten gronde."

Ik denk dat we duidelijk kunnen stellen dat de rechter A. Plaskie hier werkelijk correct feitenrecht hanteert zonder enige emotie zoals het hoort en dit een correcte beschikking is.

- Nu zult u opnieuw merken dat deze case eigenlijk aantoont hoe vooral sommige advocaten en minder ook hun cliënten, echter doorgaan tot ze gelijk hebben en op elk niveau ook met dwangsommen en rechtsplegingsvergoedingen de tegenpartij pogen compleet te ruïneren.
- Op 15/08/09 om 18h26 (dus voor 19h, het uur van de wissel), zendt mijn echtgenote deze SMS: *"Jean Marc, jij beseft toch ook dat jouw spel niet veel langer kan duren. Gebruik je verstand en breng de kinderen terug."* Ze vergeet haar eigen SMS van 31/07 waarin ze het zelf niet veilig vond Marieke te brengen, en wellicht ook de originele vrederechter Lambrecht die wijselijk al in 2004 (voor het zielige kortgeding van Witte Donderdag 24/03/2005) haar zei: *"Mevrouw, u moet uw angsten leren beheersen."* Ik verwijs ook naar het PV van 15/08/2009 met nummer **GF 008426/09** van ditmaal hoofdinspecteur Bultycnk Krist en dat begint met de tekst *"Ik wens aangifte te doen dat ik mijn kinderen, Floris en Stientje, bij mij zal houden en dat zij zelf niet meer wensen te gaan naar mijn echtgenote, hun moeder, Langedock Veerle. De kinderen zijn aanwezig hier bij mij tijdens mijn verhoor en kunnen dit bevestigen."*

- Op 16/08/09 gebeurt dan iets uitermate stoms van de moeder dat Floris' houding wellicht definitief in een zeer diepe haat omzet. Terwijl de kinderen en de vader gezamenlijk het huis en de bureau wat aan het opkuisen zijn en de vader net langs de zijkant achter zijn wagen buiten staat op 18 meter van de perceelsgrens vooraan, hoort en ziet Floris' vanuit zijn vensterraam boven hoe twee mannen op zijn vader springen en hem hardhandig de grond induwen waarbij hij zelfs zijn bril verliest. In de poging tot kidnapping kan de vader zich echter na een eindje vrijmaken, maar de vader weet niet dat de moeder intussen het huis is binnengedrongen. Omdat hij beloofd had aan Floris en Stientje het huis altijd te sluiten wegens hun angst, had hij de twee aanvallers van zich afgesmeten (hij dacht oorspronkelijk dat het maar een was en vandaar dat het wellicht wat harder werk was en hij intussen serieus wat klopp kreeg) en sluit hij de aluminium deuren van het huis terwijl hij verder belaagd wordt (in totaal 5 man/vrouw met de moeder inbegrepen, maar de moeder zat dus binnen maar

appellant kon dit niet zo goed zien zonder bril). Voor de rest denk ik dat de verklaringen op de verhoorbladen van de politie langs beide zijden voor zich spreken, maar vooral de zeer gedetailleerde weergave waarin Floris nogmaals zijn hoogbegaafdheid bewijst, is meest betrouwbaar, relevant en essentieel om de **“ontsporing na het eenzijdig achterhouden van dochter Marieke door de moeder in mei bij de kinderen in juli-augustus WEL te begrijpen”**.

- De agent die Floris onderhooorde, was volgens Floris bovendien partijdig naar de moeder toe en daarom vulde hij zijn verklaring aan met een extra eigen verklaring die hij persoonlijk bij de politie binnenbracht ter aanvulling. Bizar genoeg belde de agent in kwestie op 04/12/2009 (!) naar appellant met de vraag om zijn naam daaruit te halen. Die vroeg dit aan zijn zoon omdat het blijkbaar op zijn website stond, maar de zoon weigerde dat omdat hij vond dat hij liever gedagvaard wordt om te weten hoe het juist zit met de wet Franchimont in dezer en hij minder dan zijn vader (appellant) geneigd is om braafjes een middenweg te zoeken en liever meteen duidelijke stellingen inneemt, ook al moet hij daarvoor risico's nemen. Het moet trouwens gezegd zijn, dat sinds het optreden van de doortastende zoon en jongste dochter in dezer, de situatie van de kinderen al veel meer verbeterd is dan de vijf ellenlange jaren waarin het gerecht eigenlijk over de volledige lijn faalde door dat ene stomme kortgeding. Buitenstaanders mailen inderdaad ook dat dikwijls elke logica ontbreekt in dezer: Eerste voorzitter die jeugdrechtsbank bevoegd verklaart in eenzijdig verzoekschrift; jeugdrechtsbank die zich onbevoegd verklaart; advocaat die jeugdrechtsbank aanhaalt om dat eenzijdig verzoekschrift te verkrijgen en dan eist van de jeugdrechter dat hij zich onbevoegd verklaart terwijl er een zware juridische fout zit - onontvankelijk i.p.v. onbevoegd in zijn neergelegde besluit en de jeugdrechter dit in zijn plaats corrigeert; fictief inkomen van 6.000 EUR per maand; valse psychologische attesten zonder waarde verheven tot 6 X toe in besluiten als psychologisch attest van Dokter Lut Celie die een bevriende rouwtherapeute van VL was terwijl de zoon en liefst drie erkende psychologen/psychiaters van formaat dit formeel tegenspreken en een advocaat die die zelfs in het vuur van zijn pleidooi niet ziet dat de kinderen aanwezig waren; ook nu in augustus-september-oktober de zoon zelf buiten jagen in elke rechtbank, ook te Gent en dan onmiddellijk daarna in de stukken opnemen dat het CLB van Don Boscoe een brief zou geschreven hebben dat zijn gedrag problematisch zou zijn en de school dezelfde dag nog in een in de stukken bijgevoegde mail appellant bevestigt dat zij helemaal geen weet hebben daarvan (de advocaat blijft liegen dat het kraakt); dus de zoonbuiten jagen om daarna grove leugens te vertellen zoals ze met zijn vader deden, dat gaat emotioneel erg diep en wordt levenslang onthouden - weet u zeker als u nadenkt over uw eigen jeugd).
- Een nog ander incident is van belang in dezer: Waar altijd de man van meetafaan als 'agressief' bestempeld wordt, en het tegendeel zelfs door psychiaters en psychologen werd weerlegd, is de vrouw altijd van nature vrij temperamentvol geweest. Ik verwijs naar het verslag van de politie-inspecteur in bijlage uit het correctionele dossier van de laffe aanval op 16/09/09, waar vastgesteld werd, dat mevr. Veerle Langedock, na weigering tot inzage van de PV's te Kortrijk, via de camera's en door de inspecteur zelf betrappt werd op het overhoop smijten van alle speelgoed en tijdschriften in de wachtzaal. De kinderen getuigen ook dat de echtgenote er bovendien niet voor terugschrok om zelfs in het publiek de man te slaan als hij de kinderen eens iets later bracht dan voorzien door file of andere omstandigheden tijdens de vele activiteiten die hij met de kinderen altijd doorbracht, en dit zonder dat de man ooit een tik terug gaf (zie ook getuigenis Floris hierin).
- Dan gaat het in stroomversnelling, maar zonder dat ik het weet, gaat de advocaat zo ver dat hij nu na het afgewezen kortgeding een eenzijdig verzoekschrift probeert te forceren. **Beeldt u in, hier vraagt Jacques Tremmery NA EEN VERNIETIGD EENZIJDIG VERZOEKSCHRIFT VAN 01/03/2006 waardoor hij de eerste voorzitter en heel de rechtbank ronduit belachelijk gemaakt heeft, opnieuw een eenzijdige beschikking.** Deze rechter E. Vervaeke velt een in mijn ogen werkelijk meesterwerk van beschikking waarin hij exact de niet-emotionele juridische grenzen aanduidt van waar dwang op een persoon mag uitgevoerd worden en wanneer niet. Dus los van het verleden en puur op wat er feitelijk tot zijn kennis behoort (terwijl hij minder van de zaak weet dat de kortgedingrechter van dit beroep).
- **25/08/2009 Beschikking 09/5522 op 04/420/C:** “De rechtbank stelt vast dat Marieke intussen de ganse tijd bji verzoekster is gebleven en tevens niet in vakantie is gegaan naar haar vader. Stientje is “in bijzijn van haar ongeveer 17 jaar oude broer Floris” de ganse vakantie bij vader gebleven. Zoon Floris heeft geen signalen naar zijn moeder geuit alsdat er van enig fysisch of moreel gevaar sprake zou zijn in hoofde van Stientje. Zelfs al kan er geloof gehecht worden aan eht feit dat de houding van Jean Marc Van Belle ingegeven is door mogelijke vergelding van een opgelopen schorsing van bezoek tengevolge feiten gebeurd in 2005, kan niet gesteld dat verzoekster, hoewel haar rechten geschaad zijn, in deze bijzonder aangelegenheid dient te grijpen naar een uitzonderlijke uitvoeringsmaatregel waarvan de schade, dewelke dit aan het jonge kind Stientje (8 jaar) zal berokkenen mogelijks groter zal zijn dan het recht van de moeder. De gevorderde maatregel is in die zin buiten proporties vooral nu de rechtbank vaststelt dat de schermutselingen waarvan sprake voornamelijk gebeurden na een binnendringen in de woning van Jean Marc Van Belle door verzoekster. De rechtbank stelt tevens vast dat de procedure in kort geding reeds sedert 2005 werd weggelaten van de rol, zodat kan worden aangenomen dat er zich tussen 2005 tot heden geen noemenswaardige incidenten hebben voorgedaan. Uit het stukkenbundel blijkt dat Jean Marc Van Belle reeds 4 jaar en 9 maanden geen alimentatie betaalt voor de kinderen en hij niet werkt, zodat de rechtbank meent dat het opleggen van een dwangsom geen enkel nuttig effect inzake zal hebben, toch niet als dwangmiddel tot uitvoering.”

- De bijlagebundel bevat de foto van Stientje die ook op de website van de zoon staat (<http://florisvanbelle.be>) van 09/08/2009 waarbij Stientje op het vakantiebord schreef dat ze terug wou naar haar originele school van voor de echtscheiding te Bellegem en waar ze elke morgen en avond gebracht en gehaald werd door haar vader. Omdat de moeder op zeer grove wijze zowel de dochters als de zoon meermaals eenzijdig van school en van richting veranderde, en er maar blijft van uit gaan dat zij dit straffeloos mag (en daar ook nu nog met deze kortgeding beschikking eigenlijk positief in bekrachtigd wordt - dus overtreed maar de wet! - zonder ook maar een manend vingertje naar de moeder) en daarbij nefast elke beschikking in haar nadeel negeert, gaat de vader ditmaal niet alleen op het verzoek van de zoon, maar ook op dat van de jongste dochter in. De vorige school wordt door de directie correct verwittigd zodat de moeder weet waar ze is en zij start op 01/09/2009 (alles wordt met foto's opgenomen). Stientje is dolgelukkig. De foto van de voorkaft spreekt boekdelen, het geluk dat ze beleeft op school maakt van stientje terug de eerlijke en extraverte in-alles-geïnteresseerde-meid zoals de vader ze bij hem en broer altijd gekend heeft.
- Zonder dat de vaste deurwaarder van Meester Tremmery weet heeft van de afwijzing door rechter E. Vervaeke op 25/08/09 gaat deze op 04/09/09 om 9h45 Stientje manu militari afhalen van de school tijdens de lestijden met... de beschikking van 24/03/2005 (!). De beschrijving van Stientje in zijn verslag klopt deels maar niet helemaal met wat de directrice verklaart en dat bewijst ook zijn onmiddellijke antwoord aan de telefoon als appellant hem op het matje roept terwijl hij zegt dat hij *"zich passief en niet actief heeft opgesteld"*. Toch bevestigt het verslag wel de essentie, namelijk dat Stientje duidelijk naar haar vader en de hond thuis vraagt. De vrij gekende directrice (heeft onlangs nog een budget van 5.000 EUR van Stad Kortrijk gekregen in haar project 'Brede school' waarbij oudere mensen kinderen wijze dingen bijleren en zo de generatiekloof wordt gedicht) maakt een verslag op hiervan en vermeldt letterlijk: *"Er werd een document voorgelegd: B.R.K. 04/420/C nr. 05/2893. Daarin staat vermeldt dat Stientje, samen met haar broer en zus hun hoofdverblijfplaats hebben bij mevrouw Langedock en bij haar gehuisvest zijn en dienen ingeschreven te woenen in het bevolkingsregister al shebbende daar hun hoofdverblijf (pagina 5). Volgens meneer Librecht bereoepn ze zich hierop om Stientje uit de klas te halen, mee te nemen naar huis en haar verder school te laten lopen in Moorsele. De heer Librecht vermeldt ookd at de heer Van Belle beroep heeft aangetekend tegen het feit dat het hoederecht naar de moeder is gegaan maar dat het beroep het eerste besluit heeft bekrachtigd waardoor de heer Van Belle niet het recht heeft om te beslissen naar welke school Stientje zal gaan. Bijgevolg werd ik, directeur van basisschool Groenheuvel **ONDER DRUK** verplicht om Stientje mee te geven met mevrouw Langedock. Toen ik Stientje uit de klas haalde, legde ik de situatie uit. Stientje bleef maar vragen of ze bij haar papa mocht blijven. Dit vroeg ze ook aan haar maam. Mevrouw Langedock antwoordde dat dat nu niet veilig zou zijn. En dat ze haar papa samen zouden bezoeken in oktober¹⁴. We zijn haar schoolgerief en boekentas gaan ophalen ent oen zijn ze samen vertrokken. Sharon Vanmassenove (getekend) Directeur BS Bellegem Groenheuvel "*
- Ik dien klacht in bij de Syndic van de gerechtsdeurwaarder en omdat deze syndic toevallig van hetzelfde kantoor is, ook bij de minister van Justitie (ja, appellant is ook op de hoogte van de buitenwerkingstelling en interne problematiek van de centrale tuchtkamer of 'orde' van gerechtsdeurwaarders waardoor de lokale kamers bevoegd werden). Het is uitermate bedroevend dat appellant deze routes moet bewandelen, maar het is ten slotte meester Tremmery die nu ook de deurwaarders in een slecht daglicht plaatst en via internet blijven dit soort dingen nog lang online en komen bij andere resultaten over dit soort problemen. De syndic wist duidelijk bij een gesprek niet van de beschikking en de EXPLICITE AFWIJZING van dwang op de persoon van Stientje omdat deze haar vooral de tweede keer veel emotionele schade heeft berokkend, maar appellant denkt dat de grootste schade die de moeder zich berokkend

¹⁴ Om maar duidelijk te maken hoe sterk de beloftes van moeder nu weer zijn, in oktober werd ze opzettelijk ziek verklaard en continu achtergehouden en heeft ze de vader NIET gezien gewoonweg omdat de rechter haar kortgedingvonnis uitstelde en ze het recht in eigen handen blijft houden als er ook maar iets is wat haar niet aanstaat. Dit is het type moeder dat volgens mij op termijn in staat is haar eigen kinderen te vermoorden, net zoals de zoon meldt dat hij in staat is dit met zijn moeder te doen, en ik als wetenschappelijke vader zo'n dingen of gedachten helemaal niet kan begrijpen nog invoelen.

uiteindelijk eigenschade zal zijn. De twee kinderen Stientje en Floris en appellant zelf, zijn uitermate versterkt door een zeer dynamische vakantie waarin de zoon trouwens ook een vakantiejob deed (dus in tegenstelling tot zijn verplichte verklaring die begin mei net de oorzaak werd van de escalering die de rechter niet meent te begrijpen en het einde inluidde van de emotionele chantage van de moeder op de zoon ten koste van zijn eigen sociale ontwikkeling), wellicht wel dit soort klappen kunnen incasseren (appellant zelf komt uit een gezin van elf kinderen en geloof dat kinderen vrij sterk zijn, sterker dan volwassenen?), maar dat ook zij op termijn hun moeder zullen verwerpen en dat vindt appellant een verschrikkelijke gedachte (los van elke emotie daar rond). Het kortgeding kon onmogelijk de bedoeling hebben en de moeder had deze wellicht ook niet, maar de kiem op lange termijn werd gelegd hier van een krampachtige binding die zal omslaan in een totale moederafwijzing, en men hoeft geen psycholoog te zijn maar gewoon een ouder of kind om dit soort klassieke evoluties in onze omgeving te herkennen/

- Vooral de zoon activeert appellant Stientje achterna te gaan op haar eigen expliciete vraag en te Moorsele beginnen twee juffrouwen en de directeur zelfs gewelddadig te sleuren aan haar tot Floris zeer luid moet tieren: **“Stop allemaal! Zien jullie niet dat Stientje pijn heeft?!!!!”** De politie komt tussenbeide en besluit na een hele poos en in contact met liefst twee procureurs des Konings die duidelijk ook deze situatie en echt te veel wordt. Na lange discussie vraagt de hoofdinspecteur, dat de oorspronkelijke dagvaarding terug moet worden nageleefd door beide ouders. Hij vraagt uiteindelijk aan appellant, wat deze denkt dat Floris zal beslissen omdat ze beseffen dat hij te oud is om via dwang mee te nemen, en appellant uit meteen zijn mening in bijzijn van verweerster dat hij hoop dat Floris zal kiezen om bij Stientje te blijven om voor haar te zorgen. Tot appellants verbazing kiest Floris echter om onder politiebegeleiding de CD's te gaan halen die marieke gestolen had in mei en nog wat persoonlijke restspullen, maar dat hij absoluut niet meer terug wil naar Moorsele, “onder geen enkel beding” zelfs. Stientje heeft het zeer hard en blijft kiezen en smeken om bij vader en broer te blijven (terechte opmerking dus in eenzijdige beschikking 28/08/09), maar de politie zegt vervolgens dat als er nu nog een een van de twee dochters gaat halen, hij er persoonlijk en onmiddellijk zal voor zorgen dat die ouder een hele nacht kort gezet wordt en de kinderen eventueel geplaatst worden. Appellant verwittigt hem meteen dat hij dat al vrij mag houden voor VL (verweerster) en na gesprek met VL blijkt het ook dat zij blijft zeggen “en als ze ziek zijn” waarop de agent standhoudt en zegt dat ze drie maanden niet ziek geweest zijn, dus dat ze het niet moet riskeren [ze doet het heel de maand oktober in afwachting van de beschikking... toch en de inspecteur zorgt dat hij nooit meer bereikbaar werd, waarvan ook akte]. **Het ergste voor Stientje is dat zij ontgoocheld raakt. De politie Kortrijk geloofde ze nog omdat deze meteen belofde dat ze haar NIET gingen weghalen met geweld, maar noch de rechter die haar niet eens wou horen, noch de Bamoschool noch haar eigen moeder waarvan ze naar eigen zeggen “niet begrijpt waarom ze dit soort dingen doet en waarom zij zo liegt over haar papa”, zullen het gebroken vertrouwen volledig bij haar kunnen herstellen.** Intussen maakt dezelfde rechter Pieters of haar opvolger in deze opnieuw de zware blunder in deze beschikking om tegen elke logische berekening van de nochtans bijgevoegde software in, de vader opnieuw letterlijk maar met verzwijging van de gigantische bedragen in het kortgeding veroordeeld tot betaling van 300 EUR voor de kinderen en nog steeds 400 EUR voor de moeder i.p.v. retro-actief de moeder voor de gevolgen van haar eenzijdige daad op 11/11/2004 en tegen de wens van alle drie de kinderen in en met een driejarig kind al haar gezin gewoon aan plan liet, omdat het ‘eventjes wat lastiger werd’. In de zaak ten gronde verandert de echtgenote trouwens opnieuw van stijl en zegt ze letterlijk dat **“de man dure zonnepanelen liet plaatsen op een moment dat het gezin ernstige financiële problemen had”**. Het gaat over dezelfde periode van 2002-2004 waarin de man minstens 6.000 EUR netto per jaar zou verdienen en toen de stukken werden bovengehaald dat het een investering van 20.000 EUR betrof, waarvan 15.000 EUR gesubsidieerd was en de overige 5.000 EUR gezamenlijk werden geleend via een vaste lening waarop de vrouw op elk blad schreef “gelezen en goedgekeurd - getekende Langedock Veerle”, bleek dat ze dat... vergeten was (de zonnepanelen werden dan meteen verkocht door de man om die lening meteen af te lossen en zo blijven we allen kortzichtig bezig).
- Amper 1 X komt Marieke af en in september en zijn we wellicht nog voor de laatste keer allen samen, wat meteen op foto werd gezet door appellant.
- Op 25/09/2009 om 14h01 zendt de moeder VL een SMS naar appellant **“Marieke is dit weekend emotioneel niet in staat om te komen.”** Net alsof het om emoties gaat om naar vader of moeder te gaan... Zo wordt dit een vrouwenverkrachte maatschappij, waarbij we elke vader castreren zonder meer en de emancipatie zichzelf compleet belachelijk maakt

tegen de jarenlange evolutie van de vrouw die zichzelf op die wijze terug naar de middeleeuwen stuurt of naar het dragen van burka's toe. Dit leidt tot vrouwenhaat en erger: tot moederhaat. Nog een sms'je erachter: *"Het is dus ook niet nodig om haar van school te halen"*. Ik kom op Spes Nostra (**de school die OOK eenzijdig door de moeder zonder inspraak van de vader werd gekozen, maar deze repliek in de pleidooien werd natuurlijk NIET genotuleerd**) en daar blijkt ze geprogrammeerd ziek gevallen te zijn om 15h. Maar ik verneem dat ze uit de les komt, belt naar haar moeder, en dat die daar in 2 minuten tijd staat terwijl het meer dan 12 minuten rijden van Moorseele naar Spes Nostra Heule rijden is, dus dit is inhaalbare 'bull shit' (term die mijn zoon gebruikt en die ik normaal nooit gebruik gezien mijn opleiding en kennissenkring of eerder kennis-kring).

- Stientje reageert verbolgen. Nadat de politie-agent uit Leiezone niet wil reageren ondanks zijn belofte dat hij de moeder zou een nachtje opsluiten, reageert Stientje dat ze terug wil naar haar school. Ik stel opnieuw PV op, contacteer de directrice en meer nog, we rijden eerst naar het gerechtsdeurwaarderskantoor Gerhanco en de syndicus omdat Stientje zeker wil weten dat die gerechtsdeurwaarder haar niet meer uit school zou halen. Ter plaatse bevestigt de gerechtsdeurwaarder dat ze inderdaad nu de beschikking van Vervaeke gelezen hebben en dat zij niet meer tussenkomen manu militari, maar dat het ook overtreden en terugbrengen naar die school ondanks het expliciet verzoek in bijzijn van Stientje zelf ook niet de juiste weg is (m.a.w. er is geen juiste weg, maar de weg van de man is onjuister dan de weg van de vrouw). De politie zegt dat zij niet met dwang zullen ingrijpen en ik zeg Stientje dat het eventueel maar geldt tot er uitspraak is in Kortgeding maar Floris en ik al opzochten dat rechter Pieters meestal in voordeel van de vrouwen beslist. Ze voelt zich op dat moment enkel nog volledig veilig met de waakhond Elgos of in ons huis met gesloten deuren in de middenkamer, afgesloten van de wereld. Ik reageer meteen terug en deel het Veerle mee dat als zij zich daar niet aan houdt, ik dat ook niet hoef. Ze antwoordt met een SMS *"Als je echt van stientje houdt, doe je zoiets niet."*
- Ik moet van Stientje ook volledig de eerste schooldag de wacht houden aan haar school en doe dat ook. Nogmaals zeg ik dat ik niet weet of ik die vrouwelijke rechter ervan kan overtuigen naar haar te luisteren, en ze antwoordt nu met *"elke dag dat ik hier ben, is leuk voor mij"*. Ze bouwt al snel meteen terug een zeer sterke band op met haar klasgenootjes en een paar kindjes die ook in 't Sloeberke op 't zelfde adres bij haar zaten en het is een kleine school werkelijk op maat van haar. De directrice wordt verwittigd dat ze ditmaal het kind niet mag laten gaan zonder de politie en appellant te verwittigen.
- Op dinsdagmorgen 29/09/2009 doet mevrouw Langedock het... **weer!**
- Maar de directrice is alert en er ontstaat een zwaar gesprek. Ik citeer uit haar verslag:
 "Op dinsdagvoormiddag omstreeks 9u45 kwam mevrouw Langedock naar basisschool Groenheuvel waar Stientje Van Belle momenteel is ingeschreven. Mevrouw Langedock, moeder van Stientje, had de intentie om Stientje mee te nemen uit de klas. De papa, Jean Marc Van Belle, heeft Stientje ingeschreven in basisschool Groenheuvel tegen de wil van de moeder. Omdat er geen getrek en gesleur zou zijn aan de schoolpoort, vindt mevrouw Langedock het beter om haar tijdens de schooluren te komen halen.
 Omdat de situatie voor Stientje zeer zwaar is, emotioneel gezien, heb ik de raad gegeven aan mevrouw Langedock om Stientje tot en met de uitspraak van donderdag bij ons op school te laten en voorlopig bij de vader te laten verblijven, gezien ze daarmee niet in gevaar is. Was dit wel het geval, dan zou het inderdaad beter zijn om Stientje mee te nemen. Het kan bovendien niet goed zijn voor Stientje om telkens tijdens de schooluren van de ene naar de andere school gestuurd te worden.
 De visie van onze school is dat een school een warme, geborgen en veilige omgeving moet bieden waarin de kinderen zich maximaal kunnen ontplooiën. Daarom vragen we aan beide ouders om de school niet te betrekken in hun gerechtelijke procedures. Daarmee bedoelen we dat Stientje, noch uit onze school, noch uit de andere school gehaald wordt tijdens de schooluren en dit omwille van het welzijn van Stientje.
 Na wat overleg kon de moeder zich daar in vinden, omdat dit de beste keuze is voor de gemoedsrust van Stientje. Hopelijk komt er dan een uitspraak, liefst met inspraak van Stientje, waar ze dan definitief moet verblijven want voor een kind van 8 jaar is deze situatie onhoudbaar. De keuze tussen een van twee liefhebbende ouders moet voor haar hartverscheurend zijn.
 Als school wensen we ons neutraal op te stellen en denken we in de eerste plaats aan het welzijn van onze leerling, Stientje Van Belle. We vertrouwen erop dat de rechtbank de juiste beslissing neemt in het belang van Stientje."
- Ongelooflijk maar waar, ondanks deze belofte, breekt ze weer haar woord en haalt VL op 01/10/2009 haalt de moeder opnieuw Stientje uit school tijdens de lessen op een wijze waarop Stientje doodsbeschaamd is om erover te praten en zich totaal belachelijk gemaakt voelde door haar omeder. Dit is het enige moment dat zo hard was om te verwerken dat ze er zelfs liefst met appellant voorlopig nog zo weinig mogelijk over praat maar dat haar zonder enige twijfel zoveel pijn deed dat het traumatisch lijkt. Op de weblog van de school staat ze nog steeds als het zingende, gekke bekken trekkende maar zich in

de groep thuisvoelende meisje, maar daarna werd ze meteen een maand lang tot het kortgeding weggehouden, en ik volgde wel de raad van de directrice, omdat ik meen dat de weerbaarheidsgrens van Stientje wellicht bereikt is. Intussen is ze ook al weer gaan zwemmen met twee klasgenootjes uit Bellegem en diens ouders, samen met appellant en haar broer Floris.

- Op 09/10/2009 zendt Veerle een SMS **“Stientje en marieke komen dit weekend niet naar je toe uit veiligheidsoverwegingen. Veerle.”** Dokter Vanneste doet weer mee, in school worden ze afwezig gemeld als ziek. Zie extra PV's op internet <http://www.florisvanbelle.be>
- Op 23/10/2009 hetzelfde. Ziek op school en al weggehaald van 's morgens. Idem Marieke! Hierop volgt ook publieke klacht nadat dokter Vanneste appellant inzage weigert in het ziektedossier omdat de vader zich zorgen maakt dat de dochter misschien echt psychisch aan het instorten is en verwittigt ook CLB van Moorsele en de orde der geneesheren op alle niveau's en de pers.
- Op 01/11/2009 nogmaals hetzelfde maar nu nog een straffer staaltje. 's Middags belt Mr. Maaïke Tremmery met de lieflijke melding dat appellant bij de rechtbank toch wou dat het geding nageleefd werd? Appellant had een paar dagen daarvoor een telefoontje gehad dat de kinderbijslag van Floris vanaf november rond halfverwege de maand daarop de kinderbijslag op zijn rekening zou gestort krijgen, maar dat de moeder rare vragen had gesteld en de Acerta-contactpersoon had moeten antwoorden dat de door de politie vastgestelde werkelijke domicilie bepalend was en de kinderbijslag alleen kon tegengehouden worden als de domicilie vastgesteld kon worden bij de moeder zelf in feite. Wat vraagt Maaïke Tremmery nu toevallig aan appellant per telefoon: Dat als deze Floris zou brengen naar de moeder en dat zou beloven op een briefje, dat deze Stientje in ruil terug zou krijgen voor de vakantieregeling (blijkbaar krijgen ze Stientje niet klein? Dat is normaal want ze is zeer ruim en sterk van geest en ons lievelingsliedje is Frente à Frente). Appellant antwoordt haar meteen dat deze niets meer beslist zonder medeweten van zowel zijn zoon Floris of met inspraak van Stientje zelf en of hij haar daarvoor aan de lijn kon krijgen. Appellant heeft haar vervolgens op de voice mail laten inspreken en ook de mail die ze daarop zond, werd aan Floris getoond die nochtans net aan het twijfelen was over zijn liefde voor zijn moeder (appellant stimuleerde hem steeds terug de breuk niet te groot te maken, omdat Floris volgens hem meer op zijn moeder gelijkt dan op hem en dat een mooie kant heeft die hij niet mag verwerpen). Deze ontplofte nogmaals en als Maaïke Tremmery toen voor zijn neus had gestaan, er ongelukken zouden gebeurd zijn omdat deze zijn zus commercieel wou ruilen voor het financiële voordeel dat hij bood en dat verschrikkelijk vond. Voor dit soort chantage plooiën noch Floris noch appellant zelf. Opnieuw PV maar dan komt de tuchtklacht tegen Maaïke Tremmery toe en vernemen mijn zoon en appellant dat de Stafhouder geen van hen beiden zelfs wil horen en we ook daar ook maar in beroep moeten gaan (waarvan akte met naam en toenaam van de stafhouder, want dus beschermt de stafhouder een advocaat die mala fide valsheid in geschrifte pleegt over psychologische attesten op zijn verzoek die dat helemaal niet zijn en dat ze bout mogen beweren dat iemand zich 'bedrieglijk bankroet' maakt zonder dat daar iets van aan is). Puur omdat Jacques Tremmery wat macht heeft, wat lessen doceert, maar in werkelijkheid al zijn werk laat doen door ondergeschikten en zelf met de pluimen gaat lopen, terwijl zelfs zijn boek over onderhoudsgeld uit 2005 voorbeelden in... Nederlandse gulden bevat (hoe belachelijk kun je je nog meer maken) en gewoon de methode van Renard bevat, mag deze de rechters bewust en moedwillig fout voorliegen (is nochtans tegen expliciet tegen de deontologische regels van een advocaat - ad vocem - bij stem vertegenwoordiging van een cliënt).
- Niet correct is hier het feit dat appellant als vader bij de eerste zitting in september vraagt **om vooral Stientje te horen en over de schoolkeuze van Stientje te oordelen**. Zij antwoordt dat ze ENKEL Floris en Marieke wil horen, terwijl appellant op dat moment bedenkt dat die twee kinderen de rechter ingehaald hebben en hun keuze reeds gemaakt hebben en dat dus enkel het onderhoudsgeld hierbij relevant is dat met terugwerkende kracht vernietigd moet worden. Het enige technische probleem is Stientje en daarvoor moet zeker bilocatieregeling gelden. **Ze weigert Stientje te horen, ze weigert de schoolkeuze te bespreken.**
- En in de zitting van oktober draait de rechter 180° om omdat tegenpartij nu hetzelfde vraagt (rechtsbeginsel??). Dit al nadat ze Marieke heeft gehoord, en Floris een klein uur heeft onderhoord maar niet wou opschrijven wat hij wou zeggen, en op een bepaald moment zelfs letterlijk zei tegen deze hoogbegaafde jongen met een zeer hoog verbaal begrip zei dat ze daar de vader in herkende of hoorde en hem als 17-jarige dus eigenlijk niet au serieu nam, komt de zaak terug voor en nu vraagt Maaïke Tremmery om **de schoolkeuze** ook te beoordelen. **En nu kan dat plots wel zijn maar ze weigert Stientje nog extra te horen...**

- Intussen heeft appellant ook wetenschappelijk en met Floris en met een andere advocaat-vriend in ruil voor fiscale info deze zaak extra bekeken en op Floris na¹⁵, kwamen we tot de conclusie dat dit kortgeding het meest absolute bewijs is dat de bilocatieregeling ZONDER ONDERHOUDSGELD de enige juiste beslissing was geweest en economisch ook de enige mogelijke en bovendien het enige correcte signaal ware geweest naar alle zelfingenomen vrouwen die denken dat moederschap het enige correcte in opvoeding is, maar dat ouders evenwaardig zijn als zij tenminste ook op hun werk willen aanvaard worden als evenwaardige aan de man.
- **Dus maakte appellant de kortste synthesebesluiten in alle zaken van twee jaar ver, en voegt deze als hoofdzaak bij om terug te beoordelen in infra als bijlage 2. Appellant vraagt daarin de juridische bilocatieregeling voor alle drie met herziening van alle alimentatiegeld, waarna het vanzelfsprekend zou moeten worden dat mijn echtgenote voor het eerst terug zou verplicht zijn te communiceren om te bespreken hoe we daar eventueel met ook begrip voor mijn mening eventueel praktisch aan bijsturen.**
- Appellant meent intussen dat te laat is om zijn twee oudste kinderen bij te sturen, of zelfs alle drie, want dit soort toestanden heeft ze versneld uit hun kindertijd gehaald en versneld volwassen gemaakt. Appellant heeft van meetafaan vermeden dat zij verbitterd zouden worden, dus zijn opvoedingstaak is eigenlijk wat deze idealen betreft, al grotendeels afgelopen, op het jongste na en op Floris na, met wie hij nu verdere studies en kennis op grotere horizons beogen en verleden week ook naar de toneelvoorstelling van Evariste gingen van Nunc (zie internet) en die sprekend op hun beider lijf is geschreven en onze toekomst schetst, maar dan veel positiever dan het echte verhaal van Evariste Gaulois (zie Wikipedia).
- Zo begrijpt u als rechter normaal WEL hoe het zo ver is kunnen komen, maar als u het niet begrijpt, stelt u best vragen over wat u niet begrijpt en zegt u van wie u een antwoord daarop wilt (best een antwoord van elk van de kinderen en elk van de ouders, een advocatenantwoord is de grootste leugen die u daarbij kunt krijgen, maar dat weet u zeker en vast al). Bovendien gaat de grondrechter voorbij aan het feit dat een kind van 14 jaar volgens de moeder blijkbaar zelf haar keuze wil maken, nadat de twee kinderen een gedwongen verklaring moeten opmaken voor neerlegging ter griffie van 2 mei 2009, en er op termijn daaruit volgt dat de andere twee kinderen eveneens hun beslissing willen maken, maar de moeder daar dan plots niet meer mee akkoord gaat. Kinderen die bewust kiezen voor de ouder waar al vijf jaar geen televisie meer is, en die zelfs vecht met de armoedegrens, daar moeten wellicht wel bijzondere redenen aan vooraf gaan of een bijzonder grote draagkracht en stabiliteit van die ouder in kwestie...

Om concreet te werken, start appellant ten gronde met de foto's zodat u ziet over welke prachtige kinderen het gaat (maar inderdaad, appellant vindt als lesgever-en-zelf-eeuwig-kind alle kinderen prachtig, ook toen deze aan 't VTI les gaf aan 152 3de graads lastigaards in beroeps en technisch onderwijs).

15

Floris volgt eerder de stelling van Desmond Morris van 1965 dat van nature de meisjes beter door moeders en de jongens beter door vaders worden opgevoed, zoals het dierlijk dus gebeurt. Appellant dacht dat Desmond Morris eerder stelde in zijn boek "naakte aap" dat jonge zoogdieren door vooral de moeder, maar bij de mens door beide ouders werden opgevoed door hun hulpeloosheid, en dat ze bij het ouder worden de jacht leerden in groep met de mannetjesjagers (waar vrouwen niet mogen komen).

II. TEN GRONDE

Pro limini litis [proceduureel]

- De zaak met rolnummer uit 2004 ten gronde loopt nog en dit hof van Beroep oordeelde dat appellant moest toestaan dat er een getuigenverhoor kwam en die zich beroept op echtscheiding op schuldvraag. Volgens mij gaat de rechter in kwestie voorbij aan het feit dat net in die zaak ten gronde (uitspraak deze maand) verwezen wordt naar huidige zaak waardoor samenhang wel ERG waarschijnlijk wordt en men ook het hof van Beroep NIET volgt en afziet van het getuigenverhoor hoewel het in pleidooien te Gent een enorme strijd voerde om deze net te bekomen!
- Dezelfde zaak heeft een ondergeschikt kortgeding dat nog moet behandeld worden eind 2011 (!) en dat zich moet uitspreken over het werkelijke inkomen, omdat het kracht van gewijsde GEWEIGERD wordt door de belastingdiensten van dit kortgeding, en de rechter zich dus op hetzelfde niveau over dit frappante nieuwe feit MOET uitspreken. Het kan niet dat het gerecht zich hier onderuit trekt in lafheid en onder het mom van een 'onbeperkte kracht van gewijsde' en als ze dat doet, lijkt het erg dat procedures tellen en inhoud niet. De nieuwe wet sinds 01/08/2010 op objectiviteit en het vermelden van de 8 punten sluit perfect aan, maar in dit dossier hoefde dit NOOIT want appellant gebruikte de EIGEN SOFTWARE van de advocaat J.Tremmery van verweerster waaruit nu ondubbelzinnig blijkt dat de man 322 EUR alimentatie moet ontvangen met terugwerkende kracht i.p.v. 900 EUR (intussen absurd 'vrijwillig' herleid tot opnieuw 300 EUR want die 400 EUR van de moeder valt weg terwijl kortgeding daar zelf NOG aan voorbijgaat - wordt in beroep in september 2010 dus uitgewerkt) te betalen!! Geen wonder dat Jacques Tremmery in deze EOO (net voor de nieuwe wet van maart 2010 met uitwerking vanaf augustus 2010) strategisch gebruikt wordt om vanuit het fout-schade punt te muizen en het uitkomt dat appellant helemaal niet iemand is die 'zomaar tegen alles procedeert' maar dat het verweerder is die appellant verwijt onrustig en zeer actief te zijn en met christelijke uithouding doorgaat en met geduld de waarheid liet bovenkomen, waar meestal de meeste mannen intussen psychologisch vernietigd worden waardoor het gerecht zich hult in de illusie dat al hun kortgedingen 'onfeilbaar' zouden zijn en dus blind kracht van gewijsde zouden hebben (lees de eerste pagina's van het gerechtelijk wetboek over rechtsbeginselen van onpartijdigheid en rechten van de verdediging en vermoeden van onschuld)
- In het vonnis wordt totaal foutief vermeld dat de rechter een bemiddelingspoging ondernam, integendeel, het verzoekschrift tot verzoening wordt verzwegen en de man is nog steeds bereid tot verzoening in het belang van de kinderen (rationeel dus, emotioneel niet meer, daar is hij eerlijk in) en vroeg EXPLICIET te notuleren dat ENKEL de vrouw een feitelijke scheiding op EOO vraagt en dat de EOO ook ENKEL aan verweerster te wijten is (en diens advocate) en tegelijk argumenteert dat de rechter inderdaad mag oordelen over het al dan niet tegenstrijdig zijn van een dagvaarding op fout en een dagvaarding op feitelijke scheiding (intussen EOO) geworden is, maar dan op zijn minst diende te vermelden dat advocate Maaïke Tremmery repliceerde dat zij "in 2004 niet kon dagvaarden op feitelijke scheiding omdat er geen twee jaren verlopen waren en de man niet wou tekenen 'ik wil scheiden' via EOT omwille van het feit dat hij wel graag zijn beloftes houdt en bij zijn huwelijk in 1989 juridisch meetekende voor een bescherming van het huwelijk die toen nog 5 jaren bescherming genoot en dient voor de 'natuurlijke' gevallen van depressie of kwade dagen die in elk normaal huwelijk ooit voorkomen. In het vonnis wordt totaal voorbijgegaan aan het feit dat een huwelijk als rationele instelling beschermd wordt tegen emotionele oprispingen waarbij verweerster pas op 26/09/2004 (na 15 jaar huwelijk) zegt "*ik zie je niet meer graag*" en de man het recht heeft, een termijn in te roepen als 'opzegtermijn' van dit contract van onbepaalde duur dat een huwelijkscontract ook is (wettelijke stelsel, geen enkele beveiliging aan een zijde of enige beveiliging die het blinde vertrouwen van beiden naar elkaar in twijfel trok).
- In het vonnis wordt gesteld dat de foutloze onherstelbare ontwrichting zich baseert op een andere oorzaak, maar dit is nefast fout, want de dagvaarding van 16 november 2004 vermeldt letterlijk dezelfde oorzaken als nu het geval zijn, namelijk in het kernpuntje "**dat verzoekster zich verplicht zag, na een vruchteloze poging om tot een akkoord over een echtscheiding door onderlinge toestemming te komen, het echtelijk dak te verlaten**

teneinde vooral voor de kinderen maar ook voor zichzelf een leefbaar klimaat te bekomen"

en er dus wel sprake is van aanhangigheid zodat eerst de dagvaarding in schuld moet worden AFGEWEEZEN voor de rechter uitspraak kan doen in deze.

- Appellant vraagt dus de beroepsrechter zich te bezinnen over het feit dat de rechter in eerste aanleg meent te zeggen dat er GEEN samenhang is, dan wel te motiveren dat de besluiten uit de andere zaak ten gronde geen samenhang uitmaken vanuit verweerster uit.

III. TE DIEN EINDE VRAAGT VERZOEKER U EDELE RECHTER

Primo de zaak te agenderen NADAT het beroep eind 2011 voorkomt en wordt uitgesproken over het nieuwe feit dat het inkomen van beide partners van 16 fiscale aanslagjaren correct was en er geen sprake kan zijn van enige alimentatierecht in hoofde van de vrouw, maar wel degelijk in hoofde van de man en de gigantische schade daaruit ontstaan dient te worden vergoed (ook de correctionele gevangenisstraffen daarop dus en het besef dat het mijden van schuldvraag niet zo onschuldig is als ze lijkt en wel degelijk volgens veel cassatierechtspraak gevolgen heeft voor de juiste omschrijving en de beperking van het kracht van gewijsde in een kortgedingbeschikking (laagste juridische waarde) versus een vonnis (normale rechtelijke waarde).

Secundo de motivatie te verduidelijken en eventueel voeging te bevelen met respect voor de de uitspraak ten gronde in de dagvaarding na beroep te Gent waarin u - in zelfrespect dus - oordeelde dat er getuigenverhoor mocht plaatsvinden en verweerster u eigenlijk opnieuw voor schut zet met een ontwijkingsprocedure EOO die NA deze uitspraak diende plaats te vinden, omdat het anders helemaal absurd wordt:

VERZOEKSCRIFT VREDERECHTER >> DAGVAARDING OP FOUT >> GEEN FOUT

versus

VOOR VASTSTELLING EEN FOUT >> DAGVAARDING EOO

waar het zo moest zijn:

VREDERECHTER BEVOEGD (oordeelde BILOCATIE + geen alimentatie) >>

>> NA 2 JAAR WACHTEN ECHTSCHIEDING OP FEITELIJKE SCHIEDING (of EOO vanaf 2009)

Tertio pas daarna en met duidelijke motivatie de echtschieding eenzijdig toe te staan in hoofde van verweerster Veerle Langedock en de uitspraak te Kortrijk te amenderen op blz. 2 dat eisende partij toen (verwerende partij nu) alleen niet inging op de poging van de rechtbank op 29/06/2010 poogde partijente verzoenen.

Met het volste eerbied voor een van de beste rechtstelsels uit de wereld, het Belgische, maar met aanduiding dat dit daarom niet perfect is noch onfeilbaar (zie kortgeding, de rest verloopt eigenlijk allemaal best binnen het redelijk, en ook de kortgedingbeschikking bevat alle feiten in detail waardoor het haar eigen kracht van gewijsde bij de nieuwe bewijsstukken eigenlijk ook in vraag stelt zodat er op dat vlak zelfs geen sprake is van een 'slecht kortgeding' omdat het letterlijk vermeldt dat het gebaseerd wordt op een 'snelle raming van inkomen' (+512% waar rechtspraak stelt dat men maximaal naar 50% verhoging bij zwarte inkomsten zou mogen gaan) en een foute verwijzing bevat naar fiscale aftrekbaarheid van onderhoudsgelden terwijl beide zich in de laagste belastingsinkomstschijven bevinden EN en de eigen software van de advocaat intussen wel telt tegen hem en minder voor hem en ook in overeenstemming is met de nieuwe wet op objectieve berekening van alimentatiegelden en de belastingen het kracht van gewijsde anders ook moeten volgen met 4 miljoen BEF (100.000 EUR) ontdoken BTW, belastingen en sociale bijdragen in beider hoofde uit dit kortgeding per huwelijksjaar (X 15) en dus het kortgeding beide echtgenoten tot financiële zelfmoord beveelt).

VAN BELLE Jean Marc + Floris VAN BELLE (de zoon waarmee hij een onmogelijke relatie had, woont bij hem in, terwijl er weinig elektriciteit en verwarming is in dat huis, zegt ook wel veel over de valse psychologische attesten en het feit dat alleen de moeder een goede moeder zou zijn?)

BIJLAGEN

1. Beschikking 10/1353/A
2. Initiële dagvaarding op fout 16 november 2004 (let vooral op blz. 4 punt 8 daarin >> EOO?)
3. Uw eigen arrest van 22/10/2009 nummer 2006/AR/2663
4. Besluiten in echtscheiding ten gronde waarbij verwezen wordt naar huidige EOO (geen samenhang?)

Bellegem, 31 oktober 2010. Door verzoeker nederig zelf neergelegd te Gent in tweevoud, waarvan een bestemd voor de Griffie zelf.

Origineel / Kopie

Bijgevoegd vindt u de beschikking in kwestie